

letnik XX - št. 7, julij 2013

Glasilo občine Trzin

odsevi

Temperamentni plesalci zadržali dež

Nagrada Anini zvezdici

Nad invazivne rastline z vojaki

Tožba Civilne iniciative zavrnjena

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik
zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

VZDRŽUJEMO

SVETUJEMO SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041 617 927
www.grafex.si

grafex agencija

Dost mam!

Nebo se še ne more odločiti, ali bo poletno ali pa se bo še naprej po aprilsko šalilo z ubogimi človečki, ki sanjajo o dopustih. Listam po časopisih, iščem poročila različnih televizijskih hiš, prebiram sporočila, ki mi jih pošiljate kot uredniku Odseva ... Ne vem, kaj je narobe, ampak iz vsega naštetega žarči negativna energija, nezadovoljstvo, kritike, opozorila. Razmere v svetu se slabšajo, Evropa ne more iz krize, naša država še kar stiska svoje državljane in jim zateguje pasove, v Trzinu je bolj slišati kritike kot pohvale. Lahko rečem, da se trudim. Skušam dobro delati, pa povsod dobivam klofute, polena pod noge, ovire. Ne razumem. Kaj je narobe s tem svetom? Prebiram sporočila na Facebooku. Všeč so mi tisti pozivi, da naj začnemo spreminjati svet pri sebi, da moramo najti notranjo moč, s katero bomo začeli spreminjati sebe in svojo okolico na bolje. Mislim, da je to super zamisel! Omejeni naj bi bili le s tistim, s čimer sami sebe omejujemo. Krasno! Sploh se ne želim omejevali!

A še vedno sedim za tem računalnikom in buljim v ekran. Moram napisati Uvodnik, urediti to številko Odseva, moram ... Krasno. Delo osvobaja človeka! Ups! To je pisalo tudi nad vhodom v koncentracijsko

taborišče! Ampak saj je lepo delati. Rad se grem novinarja. Ni vedno zabavno, je pa zanimivo. A vsak dan prihajam domov kot Kalimero, ker ni bilo tako in ne tako. Pa bi se dalo, in tudi želel sem, da bi bilo boljše. Kup je bilo omejitev in izgovorov, da ni bilo tako, kot bi moralo biti. Vsi smo ljudje in ljudje delamo napake. Motiti se je človeško! Pa ni samo to. Ljudje imamo tudi čustva, zamere, znamo tudi spletkariti in ujčkamo nevoščljivost. Nikogar ne sovražim, ne želim dobiti čira na želodcu zaradi zamer, kritike jemljem kot smerokaz in gibalno razvoja, pa vendar je še vedno več minusov, kot bi si želel. Jemljem jih kot izziv in jih skušam spreminjati v pluse. Pa je teh minusov pri meni, v moji okolici in v svetu kar preveč. Počutim se kot Don Kihot, pogosto tudi kot travna bilka v vetru. Ali imajo tisti, ki ne želijo dobrega, ki gledajo le nase in svoje koristi, lažjo pot? Prav gotovo je lažje narediti kaj slabega kot pa dobrega. Ampak če narediš dobro, imaš vsaj pri sebi zadoščenje, dober občutek. Drugi bodo težko izrekli pohvalo. Pa saj ne delamo samo zaradi pohval!

Lepo bi bilo, če bi se ljudje, ki dobro mislimo in poskušamo tudi dobro delati, bolj povezovali. Da bi znali stopiti skupaj, tako da ne bi vsak sam bojeval svoje osamljene bitke. Pa smo tako težko složni! Ne vem, kaj je narobe z nami!

Kot urednik dobivam številne kritike na račun razmer v našem okolju. Na napake je treba opozarjati. Poskusiti jih moramo odpravljati. Pa je vedno tako hudo? Je vedno vse vredno kritike? Nekateri tečnarijo že zaradi malenkosti. S svojimi kritikami neredko zbijajo voljo tistim, ki so pripravljani delati, pa so mogoče po človeško

naredili kakšno napako. Če jih takoj pribijemo na križ, je malo verjetno, da bodo še pripravljani hoditi po kostanj v žerjavico. Ob listanju časopisov in gledanju televizijskih poročil se mi zdi, da tisti, ki odločajo o vsebini medijev, poslanstvo novinarjev vidijo zgolj v kritičnosti do vsega. Če me spomin ne vara, smo se na fakulteti učili, da je kritika lahko tudi pohvalna. Zdajšnji uredniki očitno ne mislijo tako. Ko ugasnem televizor, sem marsikdaj pretresen. Ali res živimo v tako pokvarjenem, slabem svetu? Sem res starokopiten, če bi kdaj rad napisal tudi kaj pohvalnega? Ne vem, mogoče me je čas povozil. Krivdo in napake moram iskati pri sebi. Pri sebi moram začeti s spremembami.

Ko hodim po svetu, po Trzinu ... pa vidim tudi marsikaj lepega - drobne, skoraj nepomembne stvari, ki si niti ne zaslužijo, da bi o njih pisal v časopis ali delal druge novinarske prispevke. Pa vendar mi te malenkosti lepšajo dneve, mi dajejo moč in vlivajo optimizem za življenje v našem kraju, v naši mali deželici in na tem zelenem planetu. Ja, tudi zaradi takih stvari življenje ni le negativno in nepomembno!

Uklonim pa se trendom in pišem, objavljam prispevke, ki opozarjajo na pomanjkljivosti, napake. Upam, da bo to dalo pristojnim misliti in bodo skušali napake popravljati. Mogoče sem prevelik optimist. Ampak upanje umre zadnje. Ne želim pa se prostituirati, kar bi lahko rekel za številne prispevke, ki jih drugi objavljajo v medijih. Mogoče bi se moral, da bi si izboljšal položaj. Pa nočem. Nikomur nisem nič dolžan, le svojim bralcem in gledalcem svojih prispevkov. Vem, da mi pri hitenju dostikrat ponagaja novinarski škrt, da delam napake in da bi se vedno dalo bolje. A se trudim in se odločam po svoji vesti. Želim, da bi moje delo koristilo Trzinu in tistim, ki si vzamejo čas, da preberejo ali pogledajo tisto, kar počnem.

Včasih pa je negativnih ovir, kritik in podobnega kar preveč. Čeprav si govorim, da se ne bom dal vreči s tira, mi najrazličnejši zapleti, spori in nizki udarci vse okrog le ne dajo miru. Vem, da te stvari premlevam v podzavesti, tudi ko se skušam zamotiti z drugimi, lepšimi stvarmi. Mogoče sem prav zaradi tega vesel počitnic, ki so pred nami. Šel bom v puščavo, našel kakšno kamelo in odjahal proti sončnemu zahodu ...

Tudi vsem bralcem želim prijetne, sproščujoče počitnice, da se bomo polni idej, novih moči in trdne volje vrnili k jesenskimi nalogam, ki bodo mogoče še težji preizkus kot tisti, ki so ostali za nami.

Urednik

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk:

✱ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
septembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

**5. septembra
2013**

Slika na naslovnici

Lepo je tudi doma – trzinski bajer
Foto: Miro Štebe

Županov kotiček

Kriza postaja normalno stanje in počasi se privajamo na to, da se je svet v letih po osamosvojitvi Slovenije že zelo spremenil.

Izgubljene iluzije

Ideali, ki smo jim sledili v času osamosvajanja in še nekaj let po tem, so bili kmalu, neposredno ali vsaj posredno, razglašeni za lepe, vendar nekoristne iluzije, in zdaj se že sami prepoznavamo kot vedno bolj sprijaznjene s tem, da so bili tisti večer »dovoljene sanje« in da je dokončno napočil »nov dan«. Seveda pa to ne velja samo za Slovenijo in Slovence, temveč za vso Evropo in za ves svet. Nihče si ne upa zares glasno zastaviti vprašanja, kam pelje hiperprodukcija v svetovnem merilu in kaj bodo/bomo počeli tistega dne, ko se bo izkazalo, da Kitajska sama pro-

izvede dovolj poceni proizvodov za ves svet. Pustimo ob strani vprašanja, kot so na primer: ali je vse to, kar že danes jemo in bomo v še večji meri jedli v prihodnje, sploh primerna hrana za ljudi, kakšne bodo zdravstvene posledice današnjih razvad in jedilnikov za generacije, ki bodo prišle za nami? Kaj pomeni nezadržna rast prebivalstva, ko večina že živi v velemestih, kjer, razen bogatašev, ljudje ne morejo sami sebi zagotoviti primerne-ga življenjskega prostora (za gibanje, za kdaj pa kdaj nujni umik v samoto itd.)? Je to črnogledost? Nikakor ne. Samo razmislek o tem, kam nas lahko pelje pot, ki se zdi na videz privlačna kot pot neomejenega razvoja, ne glede na vire in ne glede na posledice, in obenem razmislek o tem, kako vplivati na to, da se smer nekoliko spremeni in prilagodi meri človeka. Človeštvo je takšne popravke smeri doslej še vedno zmoglo, četudi ga je to včasih veliko stalo in četudi so, žal, morali kdaj mnogi ljudje umreti za to, da smo drugi (tudi pripadniki moje generacije) lahko potem živeli relativno udobno in celo brezskrbno. Ta zavest o navezi z generacijami pred nami in z generacijami za nami je ključnega pomena. Če so vsi drugi smisli in bistva več ali manj odgovorili, se je pač treba spomniti, da smo zavezani sebi in lastni integriteti, skupnosti, znotraj katere živimo, tistim, ki so bili pred nami in so nas omogočili, in onim, ki bodo, tudi po naši volji, prišli za nami in smo jim odgovorni za to, kakšne pogoje jim bomo omogočili za dostojno življenje.

Vloga občine

In kaj ima s tem opraviti lokalna skupnost? Veliko! Treba se je spomniti, zakaj lokalne skupnosti sploh obstajajo oziroma zakaj so bile tudi pri nas ustanovljene občine po zgledu evropskih občin in v skladu z Evropsko listino o lokalni samoupravi. Človek je bitje, ki ima potrebo po tem, da živi v skupnosti, in pomen ter vlo-

ga občin je, poleg številnih drugih nalog zaradi katerih je začela ustanavljati občine v današnjem pomenu besede Marija Terezija, neke vrste vaške občine z rih-tarji pa so obstajale že tudi pred njo, prav v tem, da občina predstavlja tisto prvo širšo skupnost nad družino in najbližjo sosesko, znotraj katere naj bi človek prav-zaprav udeleževal večino svojih socialnih interesov in potreb. Včasih je bila to pred-vsem vas ali mesto, v primeru večjih mest morda mestna četrt. Danes je to pravilo-ma okoliš, ki v večini primerov sovpada s šolskim okolišem, območjem fare in v središče tega območja, kjer so poleg cerkve in šole praviloma še pošta, trgovina, kak malo večji objekt za šport in rekrea-cijo, objekt za zadovoljevanje osnovnih potreb po kulturi itd. in kjer se srečujejo ljudje, ki se praviloma vsaj na videz, če že ne globlje, poznajo med seboj.

To je tudi nadvse primeren okvir, zno-traj katerega se lahko ljudje dogovorijo o številnih skupnih projektih in tudi o tem, kako se bodo zoperstavili prej omenjenim procesom, ki po mnenju večine razmišljujočih ljudi vodijo v slepo ulico. Kot je bilo že večkrat rečeno, če želim resnično delovati za varovanje okolja, moram začeti na lastnem vrtu in z lastnimi odpadki, če želim ohraniti pristne odnose z ljudmi, je potrebno to najprej doseči v lastni hiši in v soseski. Občina pa je, kot rečeno, okvir, znotraj katerega je mogoče storiti še veliko več tako na področju odnosa do okolja in tudi v smeri trajnostnega razvoja kot tudi na področju socialnih razmerij, usmerjenosti h konceptu samooskrbe itd. O vsem tem razmišljamo tudi v Trzinu in, upam si to trditi, nekaj korakov smo vendarle tudi že naredili. Verjamem, da bomo tako tudi nadaljevali.

Hkrati pa vsem, ki ste se že odpravili na dopust ali počitnice, in tudi vsem, ki se še boste, želim čim lepše vreme in čim več užitkov ob morju, v hribih ali na poti, kjerkoli že boste!

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Obvestilo Rdečega križa

Obveščamo vse prejemnike pomoči Rdečega križa, da smo se v juniju preselili v nove prostore na Habatovi ulici (pri mostu čez Pšato).

Od 27. 6. 2013 bomo pomoč delili na omenjenem naslovu. Urnik do nadaljnje ostane enak, to je zadnji četrtek v mesecu med 17. in 19. uro.

**Predsednica Rdečega križa Trzin,
Marija Hojnik**

Vrtec je energetsko varčen in dobro izoliran

Čeprav se je čas dopustov že začel in čeprav po hodnikih v osnovni šoli zdaj ni razposajenega direndaja, precej bolj tiho pa je tudi v vrtcu, si ne moremo kaj, da ne bi tokratnega pogovora začeli z razmerami v vrtcu. Nekateri starši, ki imajo otroke v novem vrtcu v Trzinu, so nas namreč obvestili, da kljub sorazmerno dragi investiciji v vrtcu prezračevalni sistem ne deluje dobro. V zgornjih prostorih vrtca naj bi otroci pozimi prezebali, med nedavnim vročinskim valom pa naj bi bilo v tamkajšnjem skupnem prostoru kar 40 stopinj Celzija, zelo vroče pa naj bi bilo tudi v drugih prostorih v zgornjem delu vrtca. Kako to pojasnjujete? Ste že ukrepali? Med gradnjo vrtca je bilo velikokrat poudarjeno, da bo vrtec energetsko varčen, dobro izoliran in da bodo bivalne razmere v njem zelo prijetne. Zakaj temu ni tako?

Vprašanje je, žal, napisano tako, da vsiljuje vrsto domnev, kot da gre za nesporno ugotovljena dejstva, zato terja nekoliko daljši odgovor, kar bo potrebno nadoknaditi pri nekaterih nadaljnjih vprašanjih. Trdite, da gre za »sorazmerno drago investicijo«, in zdaj mene zanima, na čem temelji ta ocena? Celotni stroški investicije, ki vključuje izgradnjo novega nizkoenergetskega vrtca v skupni kvadraturi 1812 m², tudi v celoti opremljenega (res je, da je kakšnih 10 do 15 % opreme bilo prenešene iz starega vrtca), rušenje starega vrtca, obnovo in delno dodatno opremljenost igrišča z novimi igrali, znaša v skladu z občinskim proračunom in razvojnim načrtom občine, z vsemi predhodnimi študijami, nadzorom in vsemi drugimi stroški vred 2.467.937 EUR. To pomeni 1.362 EUR na m² zgradbe; gre pa, kot rečeno, tudi za rušenje starega vrtca in dela na igrišču. Kot ste najbrž zasledili, je v zvezi s ceno gradbeno-obrtniških del prišlo do spora z izvajalcem, družbo Jelovica hiše, d. o. o., ki se zdaj razčiščuje na sodišču, čeprav je bila pogodba sklenjena po sistemu funkcionalni ključ v roke, saj navedeno pomeni, da je gradbena cena na m² še za kakšnih 200 EUR nižja. Mi seveda ne trdimo, da je to najcenejši vrtec v Sloveniji, je pa med cenejšimi; gotovo pa ni med sorazmerno dragimi! Res je, da imamo oziroma smo imeli nekaj težav z delovanjem toplotne črpalke in klimatskega sistema, ki delujeta vzajemno, in morata drug drugega podpirati; a da so otroci pozimi v vrtcu prezebali (beseda zveni zelo hudo!), je nekoliko pretirana ocena, še zlasti, ker sem v pogovoru z več starši dobil vtis, da tako hudo ni bilo. In tudi ocena, da naj bi bila v nekaterih prostorih v vrtcu, med drugim tudi v hodniku, do katerega ne pride neposredno sevanje sonca, pred tedni dosežena temperatura 40 stopinj, je celo po mnenju udeležencev e-foruma, ki ga je sprožil članek na spletu (stran »24 ur.com« ali kako se že imenuje), nemogoče, in to ob znatno nižji zunanji temperaturi. Je pa bilo nekaj dni stanje gotovo zelo neprijetno in za to se tudi sam opravičujem, čeprav moram pohvaliti vodstvo OŠ Trzin, da je zelo hitro ukrepalo in

se zelo potrudilo, da je bila napaka v delovanju naprav čim prej odpravljena. Naj samo še dodam, da vrtec je energetsko varčen in dobro izoliran; o tem pričajo tudi stroški delovanja vrtca, kar zadeva to področje. Zaplete s strojnimi napravami pa razčiščujemo tudi z izvajalci del in dobavitelji, in če se bo izkazalo, da je bilo karkoli narejeno ali dobavljeno narobe oziroma neskladno s projekti, bomo tudi ustrezno ukrepali.

Ostajamo še pri vrtcu. Starši se pritožujejo tudi, ker še vedno ni povsem urejeno igrišče okoli vrtca, še zlasti se ni zarasla trava. Starši naj bi bili pripravljeni celo podpisati peticijo, da bi otrokom vseeno dopustili, da se igrajo na igrišču, ker naj bi bilo tam le prijetneje kot v prevročih igralnicah. Kako gledate na ta problem in kako ga rešujete?

Igrišče je zdaj dostopno in otroci ga, kolikor vem, že s pridom uporabljajo. Najbrž pa vsakdo razume, da glede na to, da so bila dela zaradi zamud končana v decembru lani, tedaj ni imelo smisla sejati trave, spomladi pa je neugodno vreme dodatno preprečevalo zgodnejšo ureditev travnatih površin; če bi spuščali otroke na neozelenelo igrišče, tako rekoč v čisto blato, bi verjetno bili deležni še hujših kritik.

Ob nedavnem deževju so nas občani klicali, naj si pridemo ogledat, kaj voda nosi po jarku od gostišča Trzinka proti avtopralnici in naprej v travnike. Kazali so nam v stranske priključke potoka – odtoke meteorne vode, po katerih so tekle fekalije in ne meteorna voda. Kako je to mogoče? Občani so razlagali, da je tam okrog nekaj hiš, ki niso priključene na fekalno kanalizacijo, da se od njih v meteorno kanalizacijo stekajo odplake, ki nikakor ne sodijo v tisto kanalizacijo, še zlasti pa ne v potok. Kako to komentirate in kaj namerava Občina storiti s tem v zvezi?

Glede na lastnosti terena v Trzinu (ilovica, glina ...) je v dobršem delu naselja Mlake bila še pred nastankom občine Trzin zgrajena t. i. mešana kanalizacija, ki potemtako odvaja tako komunalno odpadno vodo kot tudi meteorno vodo, kar ni ravno dobro, če gre za prevelike količine meteorne vode, do neke mere je pa v redu, ker meteorna voda tudi čisti kanalizacijo. Ob hudih nalivih, ko v zelo kratkem času pade veliko dežja, pride do t. i. prelivanja, kar pomeni, da se viški vode prelivajo v vodotoke; v Trzinu se to zgodi enkrat, dvakrat letno, morda kakšno leto trikrat. Največkrat je to opaziti pri enem kanalizacijskem pritoku v potok Snugovec na zgornjem koncu Kidričeve (blizu gostilne Trzinka). Vsaj tako so meni to razložili. Razložili pa so mi tudi, da je tako urejena kanalizacija v zelo veliko primerih v veliko občinah po Sloveniji, in ne samo po Sloveniji, in da takšne rešitve praviloma ne pomenijo hujše obremenitve za okolje oziroma praviloma niso škodljive, tudi zato, ker se preliva praviloma že skoraj čista voda in morda še kaj, kar res plava na površini, kanalizacijska gošča pa se tako ali tako ne more prelivati. Seveda pa bi ločevanje obeh voda oziroma izgradnja nove meteorne kanalizacije po celotnih Mlakah (zdaj je zgrajena samo na območju Kidričeve) zelo veliko stalo. Morda se bo kdaj v prihodnosti tudi tega mogoče lotiti, a to je že zgodba, ki je povezana tudi s cenami komunalnih storitev, s t. i. omrežninami.

Občan nam je namignil, da čas dopustov marsikje izkoristijo za različna urejanja komunalnih naprav. V večini sosednjih občin je kar nekaj delovišč, kjer prekopavajo ceste, urejajo ulice, komunalne vode in drugo. V Trzinu pa v zadnjem času tega nismo zasledili. Ali bo Občina v poletnem času poskrbela za ureditev problematičnih delov komunalnih naprav, ki so v njeni pristojnosti? Mogoče za zamenjavo še preostalih salonitnih cevi vodovoda?

Tudi na območju Trzina bo še kaj videti, kar zadeva dela na komunalni infrastrukturi. Vprašanje zamenjave preostalih salonitnih cevi pa je tudi vsaj deloma povezano z uvedbo omrežnin, kajti občina doslej prihodkov, ki bi jih lahko namenila večji kampanji zamenjave teh cevi, ni imela; z letošnjim letom pa se takšna kam-

panja začneja v okviru velikega skupnega projekta petih občin, v okviru katerega naj bi občina Trzin nadomestila tudi celotni primarni vod od črpališča do Trzina in deloma še po Trzinu, ki je tudi še v celoti izveden s salonitnimi cevmi.

Pred časom je Občina izpeljala zelo dobro sprejete akcije odstranjevanja invazivnih rastlin na območju Trzina. Ker udeleženci akcij niso uspeli odstraniti vseh invazivk, kar je praktično nemogoče, saj so to zelo trdožive in zelo agresivne rastline, se je med udeleženci akcij in kasneje komentatorji pojavila ideja, da bi bilo potrebno pripravljati kar tradicionalne, vsakoletne akcije odstranjevanja invazivk. Ali na Občini o tem že kaj razmišljate? Kakšna se vam zdi ta pobuda?

Najbrž bomo z akcijami nadaljevali. Vsekakor pa bo na tem področju potrebno tudi na ravni občine sprejeti določene sistemske ukrepe, saj samo puljenje nadležnih tujerodnih bilk ne bo zadostovalo. To je več ali manj že jasno. Zlasti za nekatere od najbolj nadležnih in tudi nevarnih rastlin, ki pa so hkrati tudi najbolj trdožive, to gotovo velja.

Vprašanja sem zastavljal
Miro Štebe

Težave s klimo v vrtcu

Pred kratkim se je na nas obrnilo več staršev otrok iz vrtca, ki so se pritoževali nad vročino v zgornjih prostorih vrtca. Nekateri so nas tudi prosili, če bi v Odsevu lahko objavili pismo z zahtevo Sveta staršev vrtca Trzin, ker so verjeli, da se bodo stvari premaknile z mrtve točke, če se o tem javno spregovori. Pritoževali so se tudi nad zdravstveno inšpektorico, na katero so se obrnili s prijavo. Ker naj bi bile stvari zdaj že urejene – o tem smo se v tokratnem pogovoru z županom g. Antonom Peršakom tudi pogovarjali za to številko Odseva, objavljamo le citat pisma, ki so nam ga poslali starši, vendar ti ne želijo, da bi njihova imena objavili (imamo pa jih v uredništvu).

Spoštovana ga. ravnateljica in g. župan!

Svet staršev Vrtca Trzin se na Vas obrača z zahtevo po pojasnitvi in točno določenih datumih, vezanih na uporabnost vrtca, katerega obiskujejo naši otroci.

V teh vročih dneh ponovno nastaja težava s prezračevalnim sistemom, ki je bil vgrajen v objekt.

Letošnjo zimo je naše otroke v zgornjem nadstropju dobesedno zeblo, ker ogrevanje ni delalo tako, kot bi moralo, sedaj, v mesecu juniju, pa se otroci kuhajo v razbeljenih igralnicah.

Včerajšnja temperatura igralnic je znašala nedopustnih 31 °C, temperatura v skupnem prostoru – avli, pa je bila neznosnih 40 °C!

Inštitut za varovanje zdravja je letos januarja objavil Pravilnik o normativih in minimalnih tehničnih pogojih za prostor in opremo vrtca (Ur.l. RS št.73/2000 s spremembami in dopolnitvami) določa le temperaturo v času ogrevalne sezone. Prostori za otroke morajo biti enakomerno ogrevani, in sicer:

- na 20 °C v prostorih za otroke;
- na 23 °C v prostorih za nego otrok do treh let;
- na 18 °C do 19 °C v športni igralnici.

Starši so se pritoževali tudi nad zdravstveno inšpektorico, vendar smo kasneje dobili potrditev, da se je pozanimala, kaj se dogaja

v vrtcu, in se zavzela za ureditev razmer. V potrditev navedb, da je bilo res nekaj narobe, pa objavljamo tudi pojasnilo ravnateljice Osnovne šole Helene Mazi Golob inšpektorici:

Spoštovana,
v torek je bilo ugotovljeno, da toplotna črpalka javlja napako za pretok vode v režimu hlajenja. O napaki smo obvestili podjetje Termotehnika in nemudoma naročili servis. Kljub našim torkovim, včerajšnjim in današnjim večkratnim pozivom je serviser prišel na objekt šele danes. Napaka se sedaj odpravlja, upamo, da uspešno ter v najkrajšem možnem času. Dotlej smo igralnice zasenčili, ohlajamo jih z ventilatorji, poskrbeli smo tudi za zadostno količino tekočine, ki jo vzgojitelj/ice v enakomernih časovnih razmikih ponujajo otrokom.

Kot so nam zdaj zagotovili, naj bi bile razmere v vrtcu že normalizirane. Ob tem pa se le sprašujemo, kako je lahko prišlo do tega, saj so med gradnjo ves čas poudarjali, da bo vrtec toplotno varčen, dobro izoliran, da bodo klimatske naprave skoraj nadstandardne. Preden je vrtec dobil uporabno dovoljenje, je morala vse skupaj preveriti posebna strokovna komisija. Kako je mogoče, da že tako kmalu po odprtju vrtca vse le ni delovalo tako, kot bi moralo?

Miro Štebe

Fekalije ne sodijo v potok

Ob nedavnem obilnejšem deževju smo prejeli več klicev občanov, ki živijo na Kidričevi cesti ob potoku, ki priteka iz zdaj zakritega izvira Snugovec in drugih izvirov ob zatrepu hriba na koncu Mlakarjeve ceste. Sogovorniki so nas prosili, naj pridemo poslikat, kaj plava v njihovem potoku, ob tem pa so zatrjevali, da tam po večjih deževjih pogosto smrdi, da v potočku plavajo kosi toaletnega papirja in tudi še kaj močnejšega. Ljudje so ugi-bali, kaj bi bil vzrok temu. Nekateri so menili, da so v meteorno kanalizacijo preprosto speljali svoje odplake nekateri od tistih, ki trdijo, da niso priključeni na kanalizacijo, eden od občanov, ki nam je poslal tudi precej slik, s katerimi že dalj časa dokumentira razmere v »njihovem« potoku, pa mi je poslal tudi pi-semce, v katerem med drugim piše:

»Iskal sem sledi po Trzinu in jih tudi našel na tem naslovu. Gre za obnovo hiše in neko vrtanje v globino, verjetno za ogrevanje hiše z geotermalno vodo in toplotno črpalko. Po silnem dežju tisti dan so višek blata in vode spustili v kanalizacijo in verjetno sploh vedeli niso, da gre to neposredno v potoček.

Pravi vzrok vsega je ravno v tem, da so meteorne vode z vso nesnago, ki jo spirajo s površja (plus fekalije iz greznic!!!) speljane neposredno v majhen, zelo občutljiv in ranljiv potoček.»

V tokratnem pogovoru z županom smo zato skušali priti zadevi do dna. Kot lahko preberete, je župan g. Anton Peršak pojasnil, da je vzrok za ta pojav v tem, da je v tistem delu naselja še vedno t. i. mešana kanalizacija, ki sicer deluje dobro, včasih pa lahko pride do neljubih prelivanj fekalnih odpadkov v meteorno kanalizacijo. Upamo, da bodo zdaj s pomočjo na novo uvedene kanalščine lahko popravili tudi takšne ostanke preteklosti.

Tožba Civilne iniciative zavrnjena

Z Občine so nam poslali informacijo, da je Upravno sodišče RS zavrnilo tožbo skupine volivcev občine Trzin – Civilne iniciative Voda je naša last, zaradi zavrnitve njihove pobude za razpis referendumu glede nedavnih podražitev komunalnih storitev. Upravno sodišče je tožbo zavrnilo iz postopkovnih razlogov, saj Civilna iniciativa tožbe ni vložila pravilno. Sodišče se tako niti ni ukvarjalo z vprašanjem upravičenosti zahteve po razpisu referendumu. Do zaključka redakcije nam ni uspelo izvedeti, ali se je Civilna iniciativa na odločitev sodišča pritožila, vsekakor pa razsodba kaže na slabo pravno podkovanost predstavnikov Civilne iniciative, ki so za pomoč najeli tudi svojo odvetnico.

Objavljamo le delce razsodbe Upravnega sodišča.

ODVETNIŠKA PISARNA JADEK & PENSEA	
SPIS: 02-008-01/13	MEF:
ROK:	KOL:
ODREDBA:	10 -07- 2013
<i>proim krmjle. 10/7/13</i>	

I U 923/2013-8

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik ter mag. Darinka Dekleva Marguč in Agata Zavašnik kot članici,

ob sodelovanju Alenke Peterlin kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: SKUPINA VOLIVCEV OBČINE TRZIN – CIVILNA INICIATIVA VODA JE NAŠA LAST, ki jo zastopa Romeo Podlogar, njega pa odvetnica Lucija Repanšek, Blaževa 4, Škofja Loka, zoper toženo stranko: OBČINA TRZIN, ki jo po pooblastilu župana Antona Peršaka zastopa Odvetniška pisarna Jadek & Pensa d.n.o. - o.p. iz Ljubljane,

zaradi razveljavitve obvestila o nedopustnosti pobude volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu,

o tožbi zoper Obvestilo župana Občine Trzin št. 042-1/2013-2 z dne 15. 5. 2013 o nedopustnosti pobude volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu,

na seji 8. julija 2013

SKLENILO:

- I. Tožba se zavrže.
- II. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

Sodišče je tožbo zavrglo iz naslednjih razlogov:

Po določbi 80. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP) v povezavi s 1. odstavkom 22. člena ZUS-1 mora sodišče med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je tisti, ki nastopa kot stranka, lahko pravdna stranka in ali je pravdno sposoben. Če sodišče ugotovi, da tisti, ki nastopa kot stranka, ne more biti pravdna stranka in če se omenjene pomanjkljivosti ne da odpraviti ter onemogoča nadaljnjo pravdo, sodišče v skladu s 1. in 5. odstavkom 81. člena ZPP tožbo zavrže.

Da gre prav za tak primer tudi v obravnavani sporni zadevi po presoji sodišča pravilno opozarja tožena stranka v odgovoru na tožbo ob sklicevanju na 1. odstavek 47. člena ZRLI.

Snemanje seje občinskega sveta Občine Trzin

Peršakova maska končno padla. Kot župan dela kot zasebnik.

Spoštovane občanke in občani! Naj vam povem, da sem zadnjo javno sejo občinskega sveta Občine Trzin snemal. Kamero sem nekaj minut pred pričetkom seje postavil na stativ v kotu dvorane. Postavitve kamere so videli skoraj vsi člani OS in tudi prisotni zaposleni na občini.

Zakaj sem snemal? Ker **brez javnosti demokracija ne deluje**. In **v Trzinu demokracija ne deluje**. Že do sedaj sem se zavzemal, da bi bili občani čim bolj verodostojno informirani o dogajanju v občinskem svetu. Vse moje uradne predloge, med drugim o objavi magnetogramov sej na spletu, direktnem snemanju sej, objavi vprašanj svetnikov in odgovore na ta vprašanja na spletu in podobno, je župan Tone Peršak odločno zavrnil. Ker je dejansko delovanje Peršaka in občinskih svetnikov javnosti skrito, on to izkorišča in brez vsakih posledic deluje tudi v nasprotju z zakoni, statuti, poslovniki in ostalimi dogovorjenimi pravili delovanja.

Epilog: Peršakovo javno zasebno pismo, ki mi ga je poslal na občinske stroške in si ga lahko preberete na koncu članka. Iz pisma je razvidno, da Peršak v funkciji župana Trzina dela kot zasebnik in da se zelo boji, da bi ga **Vi** videli pri njegovem konkretnem delu, pri vodenju občinskega sveta, za kar ga **že več kot 14 let zelo dobro plačujete** (plačujemo).

Posledica nedelovanja demokracije je razvidna tudi v primeru, ko je Peršak sprejel, oz. so po njegovem diktatu Milica Erčulj, Rok Florjančič, Ivan Novak, Milan Karče, Peter Ložar, Jožica Valenčak, Judita Šlibar in Franci Pavlič sprejeli neupravičeno enormno podražitev komunalnih storitev, predvsem vode in kanalščine. **Izdali so interes občank in občanov, in to brezkompromisno poskušajo skriti.**

Če strnem, demokracijo ubijajo na naslednje načine:

- s preprečevanjem vpogleda v audio in/ali videoposnetke **javnih sej** občinskega sveta;
- s neverodostojnim zapisnikom seje občinskega sveta, na katerem so na Peršakov predlog Erčuljeva, Florjančič, Novak, Karče, Ložar, Valenčakova, Šlibarjeva in Pavlič sprejeli enormne podražitve vode in kanalščine;
- preprečevanjem izvolitve sposobnih občank in občanov (kateri Peršak ne more šteti med »svoje«) v delovna telesa občinskega sveta;
- z nadzorom občinskega glasila ODSEV,
- z nadzorom dela, ki ga za naš - občinski račun (v 4 letih več kot 100.000 EUR) opravlja Litijška TV;
- s preprečitvijo javne objave odgovorov na vprašanja, ki jih njemu in občinski upravi zastavljamo svetniki v zvezi z aktualnimi problematikami v Trzinu.

Zagotovo se lahko strinjate s trditvijo, da je Peršak že več kot 25 let pomemben del slovenske »elite«. Kdor vsaj malo gleda TV, ga zelo pogosto vidi na različnih TV programih, in to tako na dogodkih »elite« kot na protestih proti »eliti«. Skratka, dva obraza Toneta Peršaka. Kam nas je ta »elita« pripeljala, vidimo žal vsak dan bolj in še bolj črne čase nam obetajo.

Posnetek seje, na katerem so vidni prisotni javni funkcionarji in javni uslužbenci, bo, kljub grožnjam Peršaka, objavljen, tako da boste sami lahko presojali naše delo v občinskem svetu.

Romeo Podlogar

Za zeleni Trzin - lista odgovornih aktivnih občanov

Peršakovo pismo (poudarke v pismu označil avtor članka):

Gospod Podlogar, sinoči sem po seji opazil, da ste pospravljali opremo za snemanje (kamero in stativ), in potem mi je eden od svetnikov povedal, da ste pred sejo postavili kamero in očitno potem snemali sejo oziroma glede na položaj kamere očitno skozi vso sejo predvsem mene, govornike za gorniškim pultom, gospo Gradišek, članico uprave, ki sedi ob predsedujočem, in del občinskih svetnikov, katerih večina, kot se je izkazalo, o snemanju ravno tako kot jaz ni bila obveščena oziroma ni nič vedela. Isto seveda velja za vse poročevalce in poročevalke, ki so prihajali poročat za govorniški pult. **Gre za nedopustno, sprevrženo in moralno zavrženo dejanje**, ki nima nikakršne zveze z načelom, da so seje javne, kar pomeni, da se na seje vabijo novinarji, in da na seje lahko pridejo občani, če so zainteresirani in spremljajo seje. Vi ste bili dolžni vse navzoče obvestiti, da želite snemati sejo in v skladu s kakšnim svojim zasebnim interesom jo želite snemati oziroma za kakšen namen nameravate uporabiti te posnetke, pri čemer vam jaz seveda v nobenem primeru ne bi dovolil, da snemate mene, kajti nikakor ni isto, ali snema sejo oziroma del seje povabljeni novinar, oziroma ali se seja snema z morebitnim namenom kasnejše objave posnetka, pri čemer vsi udeleženci seje to vnaprej vedo. Vaše dejanje, ki glede na to, da ste sejo snemali na tako rekoč prikrit način, in vsaj v mojem primeru proti volji udeležencev seje, kajti jaz v nobenem primeru ne dovolim in **nikoli ne bom dovolil, da me kdorkoli** oz. katerikoli zasebnik štiri ure **snema**, ne da bi jaz natančno vedel, za kaj name-rava te posnetke uporabiti, **spominja na ravnanje nedovoljenega zalezovanja** ali še česa hujšega, kar je nedopustno in spominja **na metode nekdanjih tajnih služb**.

V skladu s povedanim vam sporočam, da v nobenem primeru ne dovolim uporabe posnetkov z včerajšnje seje v kakršnemkoli javnem mediju ali v kateremkoli javnem prostoru in s kakršnimkoli namenom že ali tudi na kakšnem drugem kraju z namenom prikazovanja javnosti, vsaj ne v tistem delu posnetkov, na katerih sem viden tudi jaz, četudi samo za sekundo. Kolikor bom obveščen o tem, da ste s posnetki ravnali na tak način, **bom seveda sprožil ustrezne postopke za zavarovanje svoje zasebnosti!**

Kot je razvidno iz samega sporočila, o svojem stališču in odločni zavrnitvi vašega zavržnega dejanja obveščam tudi vse občinske svetnike in pričakujem, da se jim boste opravičili.

Pa še to, vašega odgovora na to sporočilo ne pričakujem in ne želim, ker se nimam namena z vami prerekati o vašem razumevanju načela javnosti itd. itd. Zato prosim, da mi ne odgovarjate, temveč ravnate v skladu s tem opozorilom. Še najbolj smiselno bi bilo, da v dobrobit vseh žrtev vašega spornega ravnanja posnetek uničite. Lep pozdrav!

Tone Peršak

Zgornje pismo g. župana A. Peršaka smo objavili na izrecno zahtevo g. Podlogarja in predstavnikov opozicije, saj v pismu med drugim tudi piše: »Kot je razvidno iz samega sporočila, o svojem stališču in odločni zavrnitvi vašega zavržnega dejanja obveščam tudi vse občinske svetnike in pričakujem, da se jim boste opravičili.« to pomeni, da ne gre več zgolj za zasebno dopisovanje, ampak pojasnjuje razmere v Občinskem svetu. Ob tem pa se sprašujemo, kakšna bi bila reakcija, če bi bile vloge zamenjane.

Opomba urednik

Pismo bralca

Kolikšna je res podražitev?

Ko sem dobil v roke junijski Odsev in si v članku Za koliko sta se podražili voda in kanalščina ogledal tabeli o podražitvi vode, sem se zgrozil. Vprašal sem se, kako je možno izrabljati in obračati podatke o podražitvi vode in čemu. Ne vem, ali nekateri ne razumejo ali želijo vzbujati pozornost. Res je, da Občina s pomočjo Prodника doslej občane ni ustrezno poučila o podražitvi. Ker niso vsi občani Trzina ustrezno razumeli preračunavanje SKLEPA, je prišlo do izrabljanja podatkov. Vsak po svoje razlaga odstotek podražitev.

Na prvo postavko »Vodarina« so sestavljalci tabel obesili vse prispevke (kanalščina, čiščenje odpadnih voda, okoljske dajatve odpadnih voda, vodno povračilo) po starem in novo omrežnino voda, omrežnino odpadnih voda. Res je, da je podražitev dokaj visoka, noro pa je govoriti o 300 procentih.

Poglejmo resnico o podražitvi. Pred dnevi sem primerjal položnici za mesec nazaj in tekoči mesec. Ker je bila obračunana poraba iste količine kubičnih metrov vode, ni bilo težko izračunati in primerjati. Podražitev komplet položnice je 43 odstotna. Res je, da se nekatere postavke na prejšnji položnici razlikujejo od nove (predvsem postavke za smeti). Za pojasnilo sem povprašal tudi predstavnika podjetja Prodник.

Pojasnjeno mi je bilo, da omrežnina za vodo in omrežnina za kanalščino do zdaj še nista bili obračunani, in da bosta naslednji mesec. To je za Trzin skupaj cca 11 evrov, kar bo obračunano po dvanajstih, za vsa gospodinjstva enako, ne glede na porabljen vodo. To pomeni približno evro na mesec.

Praktično to pomeni: tisti, ki je imel do sedaj položnico za 20 evrov, jo je sedaj dobil za 29, čez eno leto bo 40, če ne bo kakih drugih podražitev. Samo voda je za 7 kubičnih metrov po starem, brez DDV-a, 30 evrov na leto, po novem brez ddv-ja 56 evrov na leto. Kaj misli pet podpisnikov iz treh list, da ne poznamo števil ali ne brati položnic?

Jožef Erčulj

Ob priznanju skladu Anina zvezdica

Ana Lukner: Želimo si, da naša pomoč ne bi bila več potrebna

Že nekaj časa sem dobival poročila, da na področju dobrodelnosti vzhaja svetleča zvezdica, ki igra vse vidnejšo vlogo pri pomoči socialno šibkim družinam in da to zvezdico vodi Trzinka – Ana Lukner. Hotel sem pripraviti prispevek o njenem dobrodelnem zavodu Anina zvezdica, pa je vedno prišlo kaj vmes, pred kratkim pa sem v službi jutraj, ko sem pregledoval napovednike dogodkov, opazil, da bodo v vsakoletni akciji »Prostovoljec leta« posebno nagrado podelili tudi zavodu Anina zvezdica. Uredniki so se takoj strinjali, da pripravim prispevek. Poklical sem Ano Lukner. Bila je presenečena, saj za to, da bo prejela nagrado, še ni vedela, bila pa je zelo zasedena, in so načrti, da bi naredil prispevek, propadli, naslednji dan pa sva se dogovorila, da vsaj za Odsev narediva pogovor. Ko se je vrnila s kratkega dopusta, sva se res sešla na sedežu njenega podjetja v Ljubljani.

Ana izhaja iz znane trzinske družine; njena mama je bila včasih občinska svetnica. Tudi oče je bil družbeno precej dejaven, med drugim je bil tudi ustanovitelj prvega slovenskega Rotary kluba. V Trzin so se priselili, ko je bilo Ani pet let in pol. Najprej je hodila v trzinski vrtec, nato v osnovno šolo, potem pa se je vozila v Ljubljano na gimnazijo. Ker je dobila športno štipendijo, je mednarodno poslovanje študirala v Združenih državah Amerike, v Ka-

liforniji. Po diplomi se je vrnila v Trzin in na Ekonomski fakulteti v Ljubljani že s 25-timi leti dosegla naziv magistric znanosti. Za dve leti se je nato zaposlila v Leku, potem pa se je odločila za samostojno pot. Zdaj vodi dve podjetji, je inspiracijska predavateljica, ob tem pa se v prostem času ukvarja še z dobrodelnostjo in vodi zavod Anina zvezdica, ki zbira hrano in jo deli socialno šibkim družinam. Mlado prijetno dekle je polno pozitivne energije, če ji ta poide, pa se rada zateče v naravo in se tam pripravi na nove izzive življenja. Pravi, da delo ni težko, če ga opravljaš z ljubeznijo in delaš tisto, kar rad počneš.

Kako se je vaše delovanje na dobrodelnem področju začelo?

Pravzaprav sta me že starša vzgajala v tem duhu, da je treba pomagati drugim. Še ko sem bila majhna, sem sanjalarila o tem, da bom imela svojo dobrodelno fundacijo, čeprav tega takrat pravzaprav še nisem niti razumela. Pred tremi leti, ko sem za rojstni dan ravno zbolela in sem imela čas za premišljevanje, pa se mi je porodila ideja, da bi lahko pomagala ljudem, ki pomoč potrebujejo, tako, da bi zbirali zanje hrano. Povabila sem prijatelje, da naj mi namesto daril za rojstni dan prinesejo hrano, predvsem tisto trajnejšo, da bi z njo pomagali tistim, ki takšno pomoč potrebujejo. Načrtovali smo, da bomo zbrali pomoč za 5 družin, vendar so prijatelji moje povabilo vzeli zelo resno in zbrali smo pomoč za kar 37 družin. Za začetek je bilo tudi kar težko najti ljudi, ki so našo pomoč potrebovali, vendar smo z informacijami centrov za socialno delo in prijateljev takšne družine našli; osebno sem spoznala vse družine, ki so potrebovale pomoč. Njihove zgodbe so me presunile in mi dale moč, da s svojim poslanstvom nadaljujem.

Prvi akciji so sledile še druge.

Da, res je. Aprila leta 2011 smo ponovno zbirali hrano z daljšim rokom uporabe za socialno ogrožene družine. Moja tiha želja je bila, da bi zbrali hrano za 100 družin, kar bi bilo trikrat več kot prvič, željo pa smo spet presegli, saj smo zbrali hrano za 105 družin. V petek, 6. maja, sem na CSD Šiška predala hrano vsem družinam ter tudi vse spoznala. Mame, očetje in otroci so bili neskončno hvaležni ter srečni.

Konec leta 2011 smo speljali tretjo akcijo. Po njej sem ostala popolnoma brez besed. Pred začetkom sem tiho upala, da bomo obdarili kakih 200 družin. Že nekako sredi akcije smo ugotovili, da bomo številko 200 absolutno presegli. Božične praznike smo tistega leta polepšali kar 523 družinam.

4. akcija v prvi polovici leta 2012 je bila eno samo veliko prese-nečenje, saj smo naleteli na izjemen odziv in veliko dobre volje. Zbrali smo kar 700 paketov hrane, kljub temu da je bila akcija mesec dni krajša od prejšnje.

Istega leta smo združili moči z zavarovalnico Triglav in pred začetkom novega šolskega leta smo podarili kar 500 šolskih torbic otrokom iz socialno šibkih družin po vsej Sloveniji. Pred koncem lanskega leta pa smo v novembru in decembru speljali še peto akcijo. Tudi ta je presegla vsa pričakovanja in je bila po količini zbrane hrane najuspešnejša do zdaj, saj smo zbrali kar 74 ton hrane, ki smo jo zložili v 4.364 paketov in z njo obdarili 2.100 družin iz cele Slovenije. V to akcijo se je vključilo tudi rekordno število prostovoljcev, podpornikov, podjetij in ustanov. Pevka Brigita Šuler pa nam je ob tej priliki poklonila balado Podaj mu svojo dlan.

Tudi prva letošnja akcija, spomladanska, je bila zelo uspešna. Čeprav smo pomoč zbirali 3 tedne krajši čas kot pri peti akciji, smo tudi tokrat naleteli na izjemen odziv. Zbrali smo 62 ton hrane, ki smo jo spakirali v 3.109 paketov, in prav v teh dneh zaključujemo razdeljevanje paketov.

Kako to zbiranje hrane sploh poteka?

Hrano, predvsem tisto z daljšim rokom trajanja, zbiramo v naših zbirnih centrih. Glavni center je v Ljubljani, v BTC-ju, imamo pa tudi izpostave v Trbovljah, Radovljici in Kamniku. V teh centrih so naši prostovoljci prevzemali prineseno hrano v ponedeljkih, sredah in petkih popoldne. Hrano je bilo mogoče oddajati na posebnih mestih v trgovinah Spar, Interspar in Mercator, v akcijo pa so se ponovno vključili tudi Slovenska vojska, policija in gasilci. To nam je zelo pomagalo, saj so nam vsi ogromno pomagali v logističnem smislu, še zlasti pri prevozi zbrane hrane. V akcijo pa so se vključile tudi številne šole, vrtci, športne skupine in tudi zelo veliko število podjetij. Zbiramo le hrano. Denarja nam ni mogoče nakazati. Naše delo je povsem transparentno in prostovoljno. To je pomembno, saj nam ljudje na ta način zaupajo in nas podpirajo. Imamo pa veliko volje, energije in tudi načrtov.

Kaj želite doseči z vašo dejavnostjo?

Verjamem v ljudi. Z našimi akcijami želimo v prvi vrsti pomagati ljudem v stiski, jim dati upanje in jih spraviti v dobro voljo. Že nasmeh in prijazne besede delajo čudeže. Želimo pa tudi pokazati, da lahko pomaga prav vsak. Štejejo dejanja sama, ne besede. Stopiti moramo skupaj. Ljudi skušamo predramiti, jih vzpodbuditi, da bi delali dobro. Ljudje so po srcu dobri, pripra-

vljeni so pomagati, vendar marsikdaj potrebujejo nek vzvod, da to res naredijo. Že zdaj je v našo akcijo vključenih veliko ljudi, in ko pomagajo, so zelo zadovoljni, ker vedo, da so naredili nekaj dobrega. Spodbuditi želim še zlasti mlade, da naj verjamejo vase, naj ustvarjajo. Vse je mogoče, in tudi za druge lahko naredijo kaj dobrega. Prav zato si želim pomagati tudi pri zaposlovanju mladih. Pri ljudeh pa želim spodbuditi tudi ljubezen do domovine. Zdi se mi, da smo premalo ponosni nanjo, da se ne zavedamo, kaj imamo.

Na eni strani spodbujate ljudi, da pomagajo, po drugi strani pa morate tudi priti do ljudi, ki jim želite pomagati. To pa ni vedno enostavno.

Res je. Čeprav se gospodarska kriza vse bolj zaostruje in je vedno več ljudi tako rekoč na robu preživetja, se ti ljudje pogosto ne želijo pokazati v javnosti. V sebi imajo nek ponos, in ne želijo svoje stiske kazati drugim, drugi pa niti ne vedo, kaj naj naredijo, da bi dobili pomoč. So tudi taki, ki le čakajo, da se bo nekaj zgodilo, da se jim bo položaj izboljšal. V teh letih sem spoznala številne žalostne zgodbe in stiske. Spoznala sem ljubezen, veličino človeka, kako si tisti, ki tako rekoč nič nimajo, pomagajo, se imajo radi, se spoštujejo in so se pripravljani žrtvovati za drugega. Pogosto se tisti z dna socialne lestvice srečujejo z brezposelnostjo, tudi z alkoholom, boleznimi, krutostjo usode in drugimi nadlogami, pa vendar so se pripravljani tudi boriti. Zelo lepo mi je bilo, ko je družina, ki smo ji enkrat nudili pomoč, drugič že prišla k nam s pomočjo za druge.

Ljudi, ki potrebujejo našo pomoč, nam najpogosteje pomagajo najti predstavniki socialnih služb, dobrotelnih organizacij, člani različnih društev in drugi poznavalci razmer. Včasih pa pridejo k nam po pomoč tudi ljudje z dobrimi avtomobili, ki pa so na seznamih ljudi, upravičenih do socialne pomoči. Zgodilo se je že, da takim ljudem pomoči nismo dali, saj smo lahko hitro ugotovili, da ne živijo na robu preživetja. Zgodi pa se, da posamezniki niso upravičeni do socialne pomoči, ker imajo na primer hišo, ob tem pa živijo v skrajni bedi.

Kako pa gledate na priznanje, ki ste ga prejeli v akciji Prostovoljec leta?

Vsekakor smo počaščeni in veseli, da so nas opazili. Lahko pa rečem, da smo pravzaprav potuha državi. Za takšno pomoč bi morala poskrbeti država sama. Ko bo resnično zaživela socialna, pravna država, Anina zvezdica ne bo več potrebna. Do tedaj pa nas verjetno čaka še veliko dela, saj imamo že precej načrtov in želja, tudi globalno. Upamo, da bo naša dejavnost zaživela povsod. Hrano zdaj že delimo po vsej državi, želeli pa bi ustanoviti zbirne centre še drugje. Imamo še celo vrsto idej, predvsem pa si želimo, da bi bilo med nami še več takih, ki bodo pomagali, ne le razmišljali o tem. Ne nazadnje - na nebu ni le ena zvezda.

Miro Štebe

Odprtje razstave v Slovenskem planinskem muzeju v Mojstrani:

100 let rojstva prof. Tineta Orla in arh. Vlasta Kopača

Ob 100. obletnici rojstva prof. Tineta Orla v Trzinu pripravljamo več dogodkov, ki tako ali drugače opozarjajo na enega od najvidnejših trzinskih rojakov. Leto 2013 smo razglasili kar za Orlovo leto. Uvod vanj je zaznamovala spominska prireditev na dan, ko je prof. Orel praznoval svoj god (14. februar), junija smo trzinski planinci izdali spominsko pošto znamko, v petek, **7. junija 2013**, pa je bila v **Slovenskem planinskem muzeju v Mojstrani** odprta muzejska razstava **ob stoletnici rojstev Tineta Orla** (9. februarja) in **Vlasta Kopača** (3. junija).

Slavnostni govornik na odprtju razstave je bil akademik dr. Matjaž Kmecl, razstavo je odprl predsednik PZS Bojan Rotovnik, razstavo je predstavila kustosinja Elizabeta Gradnik, v kulturnem programu pa je nastopila citrarka Danica Butinar.

Muzejska razstava s tekstom, fotografijami, dokumenti, knjižnim in slikovnim gradivom ter predmeti osvetljuje njuno življenje in delo. Kopač je predstavljen kot arhitekt, oblikovalec, ilustrator, publicist, alpinist, planinski funkcionar ter varuh naravne in kulturne dediščine, Orel pa kot dolgoletni urednik Planinskega vestnika, planinski funkcionar, planinec, publicist, prevajalec,

urednik, kritik, prosvetni, kulturni družbeni in turistični delavec. Razstavi vsaka zase delujeta kot zaključena celota, obenem pa sta tudi povezani. Tako kot sta bila povezana Kopač in Orel, ki sta se spoznala že pred drugo svetovno vojno, ko sta študirala v Ljubljani in nato vse življenje ostala prijatelja.

O dveh možeh, ki sta vsak na svojem področju zaznamovala zgodovino slovenskega planinstva, je na le njemu svojstven način pripovedoval dr. Kmecl. Poleg spominov, ki jih ima na oba odlična moža, je opozoril tudi na njuno iskreno prijateljstvo, ki ga ni uničila niti obsodba na smrt arh. Kopača na montiranem Dachauskem procesu. Po kasnejši znižani kazni mu je prav prof. Orel omogočil osnovno existenco, saj je – zaznamovan kot je bil – lahko objavljал svoje risbe v Planinskem vestniku ...

Razstava bo na ogled do 8. septembra 2013; časa bo torej dovolj, da se po katerem od svojih gorskih pohajkovanj ustavite tudi v Slovenskem planinskem muzeju in si ogledate poleg vsega tudi zanimivo razstavo.

Dimež

Priznanja za **naj učence** OŠ Trzin za leto 2012/2013

Učenci s čutom za odgovornost

V sredo, 5. 6. 2013, je bila dvorana Marjance Ručigaj v Trzinu polna. Zakaj? Zaradi izrednega dogodka - podelitve priznanj najboljšim učencem OŠ Trzin. Pa ne samo po znanju, ampak tudi po kvaliteti življenja. Saj znajo pomagati drugim, znajo biti tovariši, so dobri športniki in se udeležujejo dodatnih šolskih in izvenšolskih dejavnosti. Na raznih tekmovanjih so dobili zlata, srebrna in bronasta priznanja. Znajo biti vljudni in spoštljivi, kar je danes, na žalost, redka vrlina, in lepo je, če se počasi vrača v naše domače loge. Pohvala gre tudi staršem in profesorjem, saj tudi njihovo dobro delo in vzgoja pomagata učencem do njihovih uspehov. Seveda pa so za to najbolj zaslužni prav učenci s svojim trdom in čutom za odgovornost. Vse to jim bo v življenju pomagalo doseči svoje mesto v družbi in uspešno kariero, ki je pogoj za pestro in polno življenje. Priznanja in darila (knjige) sta podelila ravnateljica OŠ Trzin Helena Mazi Golob in župan Anton Peršak.

»Naj« učenci iztekajočega se šolskega leta si zaslužijo, da jih naštejemo poimensko:

Lara Pevec, 1. a, Tjaša Kosirnik, 1. b, David Kovačič, 2. a, Živa Potočar, 2. b, Jernej Ferjan, 3. a, Alex Drobež, 3. b, Domen Zupanc Mušič, 4. a, Neja Janežič, 4. b, Lucija Huč, 5. a, Lan Alexander Rojs, 5. b, Katja Kastelec, 6. a, Zala Marolt, 6. b, Juš Mirtič, 7. a, Lucijana Kraljevič, 7. b, Tjaša Borec, 8. a, Rebeka Bregar, 8. b, Mitja Hofer, 9. a, Lara Šinkovec, 9. b.

Seveda je še veliko dobrih učencev in odličnjakov na šoli, vendar zgoraj naštetih so izbrali sošolci v razrednih skupnostih in

zato so priznanja še veliko več vredna. Dogajanje so popestrili glasbeniki Glasbene šole LARTKO. Na klarinet je zaigrala mlada umetnica, druga z državnega tekmovanja mladih glasbenikov, Liza Gregorc, na klavirju jo je spremljala profesorica Lomina Džafič. Za zaključek pa je zaigral na harmoniko Simon Vrbec, ki je dosegel srebrno priznanje na mednarodnem tekmovanju glasbenikov. Da, v Trzinu imamo ob takih otrocih svetlo bodočnost, in prav je tako.

**Tekst in foto
Zmago Knuplež – ZMAK**

Prijetno srečanje z bodočimi prvošolčki

Dne 17. 6. 2013 je Društvo prijateljev mladine Trzin s pomočjo donatorjev ponovno obdarilo otroke, za katere bo septembra nastopilo novo obdobje v življenju. Prestopili bodo šolski prag, hram učenosti.

To obdobje je za otroke zelo pomembno, saj se s pomočjo staršev in skrbnih učiteljic učijo novih vsebin in pripravljajo na samostojno življenje. Za marsikatero otroka in starša je takrat konec popolne brezskrbnosti, saj si vsi starši želimo, da bi naši otroci uspeli v življenju, pa naj bo to na kateremkoli delovnem področju. Vsi želimo, da bodo našli tisto, kar jih bo osrečevalo.

Šola je za otroke velika obveznost. Starši smo tu, da jim pomagamo najti smernice, jih spodbujamo, pohvalimo in kdaj tudi na kaj opozorimo. Predvsem pa jih želimo naučiti, da bodo znali biti ponosni na svoje dosežke in da bodo odkrili vse svoje talente. Potrebno je veliko sodelovanja med šolo, starši in otroki, saj vsi delamo za njihovo dobro. Želimo si, da jim šolanje ne bi predstavljalo prevelikega stresa in da bi uživali v svojem ustvarjanju.

Časi, v katerih jih vzgajamo, so težji kot nekoč. Službe niso skladne s starševstvom. Vedno znova nas učijo, da naj spoznavamo svoje otroke, da jih bomo znali voditi v svet. Žal pa je svet naravnano tako, da za njih ni dovolj časa, volje, saj starši po celodnevem delu večkrat prihajajo domov utrujeni in izčrpani. Verjamemo v boljšo prihodnost in si želimo, da bi naši otroci poznali in spoštovali prave vrednote ter se veselili življenja in v njem znali uživati.

Kaj je pomembno za nas in predvsem za naše otroke? Da poskrbimo za zanesljivo in varno okolje ter za njegovo čarobnost. Da naučimo otroke, kaj je prav in kaj narobe, da jih naučimo

odgovornosti in samostojnosti. Včasih je potrebno, da se ravnamo po otroku, da mu prisluhnemo. Včasih potrebujejo samo, da smo tam, četudi naš skupni čas ni maksimalno izkoriščen. Videti moramo tako drevesa kot gozd. Otroka moramo naučiti vrednot, ki so, žal, v pozabi, in predvsem moramo negovati vezi med nami, da imajo otroci občutek, da so nekaj vredni. Če se ozremo naokoli, nam življenje pokaže, da uspe vsem, ki imajo voljo in ideje, ki imajo pogum. Znanje je seveda tudi pomembno, vendar ga moramo znati uporabljati in se učiti tudi iz izkušenj.

Spoštovani bodoči prvošolčki in starši, skupaj lahko začnete spreminjati svet.

Zato Društvo prijateljev mladine Trzin želi vsem bodočim prvošolčkom veliko uspeha, sanj, domišljije, osebnega zadovoljstva, prelepih dni, polnih igranja, staršem pa, da bodo sprejeli otroke take, kot so, in jim s tem sporočali, da so edinstveni in lahko uspešni v čemerkoli, da lahko uresničujejo svoje sanje.

Zahvaljujemo se vsem donatorjem, Mladinski knjigi, d. d., NLB, d. d., Poslovalnici Trzin, in trgovini FRUTAS, sadje in zelenjava, Lali, d. o. o., da so prispevali svoj del k prijetnemu dogodku in s tem prenesli sporočilo bodočim generacijam, da kjer je volja, je tudi uspeh.

Za DPM Trzin, Sonja Mušič

Vpis v glasbeno šolo Lartko

Glasbena šola Lartko zaključuje pestro šolsko leto in se že pripravlja na novo. V Lartku poteka pouk na naslednjih glasbenih inštrumentih: klavir (klasični, električne klaviature ali syntesajzer), kitara, flauta, saksofon, klarinet, trobenta, violina, harmonika (klavirska ali diatonična), ob tem pa poučujejo še glasbeno teorijo in pripravljajo glasbene urice za najmlajše. Učenci imajo na izbiro opravljanje pouka po programu državnih glasbenih šol, kjer konec leta opravljajo izpit, ali po ljubiteljskem programu, kjer se izobražujejo v različnih zvrsteh glasbe, kot so rock, jazz, pop, narodno-zabavna itd. **Na voljo je še nekaj prostih mest, zato lahko informacije o vpisu za šolsko leto 2013/14 pridobite preko telefona na št. 031/899-983, preko elektronske pošte lartko@siol.net ali spletnega naslova www.glasbenasolalartko.si.**

Veselo preživljanje poletnega počitniškega časa otrok v Trzinu

Osnovna šola Trzin in Društvo prijateljev mladine Trzin sta organizirala veselo preživljanje poletnega počitniškega časa otrok. Obiskala sem Mojco Gašparič v osnovni šoli Trzin, ki je od 8. julija do vključno 12. julija vodila tedensko varstvo otrok. Mojca prihaja iz Mengša, po poklicu je socialna delavka, zaposlena je bila v šolstvu. Zaradi izgube službe je odprla svoje podjetje in se specializirala za počitniško varstvo otrok, za pomoč otrokom pri učenju in pomoč starejšim osebam. Prijavila se je na razpis, ki sta ga objavila Občina in Društvo prijateljev mladine, in bila izbrana za izvajalko počitniškega varstva v Trzinu.

Počitniško varstvo se je pričelo v ponedeljek, 8. julija, v učilnici osnovne šole Trzin in je potekalo od 7.45 do 16.15 ure. V skupini je bilo osem otrok, pet iz Trzina in trije iz Mengša.

- Prvi dan je bil DAN ZA USTVARJANJE. Otroci so spoznali japonsko umetnost zgibanja papirja (origami) in risanja ter izdelali nekaj lepih primerkov. Poleg tega so v peskovniku gradili peščeno mesto, in Mojca pove, da je peskovnik postal pravi hit tedenskega varstva.
- Torek, 9. julija, je bil DAN KUHARSKIH MOJSTROV. Otroci so spoznavali kuharske veščine in v šolski gospodinjski učilnici pripravili slastne mafine.
- Sreda, 10. julija, je bila DAN ZA OSVEŽITEV; otroci so jo preživeli na letnem kopaljšču v Kamniku.
- Četrtek, 11. julija, je bil namenjen DOTIKU KONJA. Skupina se je odpeljala v Lipo pri Črni vasi in obiskala konjerejo Peterlin in posestvo Jurečič. Pri Peterlinovih so se naučili, kako se morajo približati konju. Konja so božali, sedeli na njem, se tudi ulegli, da so začutili pravi dotik in toplino te plemenite živali. Pri Jurečičevih so si ogledali celotno posestvo in iskali pavji zaklad. Na posestvu se nahaja več pavov. Otroci so mi

pokazali pavja peresa, ki so jih dobili za spomin.

- Petek, 12. julija, je bil DAN ZA KONDICIJO IN VZTRAJNOST. Tega dne je bilo vreme sončno z nekaj oblačnosti, ne preveč vroče in prav idealno za pohodništvo. Otroci so se v spremstvu Mojce odpravili na bližnje Dobeno. Med potjo so občudovali naravo, od Mojce pa so zvedeli marsikaj zanimivega.

Mojca mi je povedala, da je bila skupina glede števila ravno pravnjha, da so bili fantje prijetni, simpatično nagajivi, vendar obvladljivi in ubogljivi. Prav presenečena sem bila, kako domač in prijateljski stik je vzpostavila z otroki. Z zanimivim programom jim je v enem tednu veliko dala. Z ravnateljico OŠ Trzin, mag. Heleno Mazi Golob, se dogovarjata o preživljanju počitnic v jesenskem in zimskem terminu. Verjamem, da se bo Mojca potrudila in pripravila še marsikaj zanimivega in da bo takih preživljanj počitniškega časa otrok v Trzinu še veliko.

Majda Šilar

Tudi pri Taubiju možnosti za počitniški šport

V Trzinu bomo lahko športno aktivni tudi v času poletnih počitnic. Poleg vseh športov in dejavnosti, ki so možne na prostem, v naravi ter na športnih igriščih, bodo v športnem centru Taubi

tudi letos organizirali tečaj tenisa, ob tem pa niso pozabili niti na študente in dijake, saj imajo le-ti popust pri najemu igrišča za odbojko.

Temperamentni plesalci so zadržali dež

S Kamniških planin so se nad Trzinom proti večeru, ko je bil napovedan Mednarodni folklorni festival, kopičili temni deževni oblaki in grozili s poslabšanjem vremena. Se še spominjate, da je lansko leto sonce neusmiljeno pripekalo, leto prej pa je močan dež na polovici prekinil festival? Kljub obilici dela in dobri organizaciji se z vremenom, na žalost, ne moremo dogovoriti, vseeno pa je med organizatorji padla odločitev: »Folklorni festival tudi letos bo!«

Ob zvokih fanfar Lukovške godbe je svečana povorka nastopajočih folklornih skupin krenila proti odru. Povorka je, kot gostiteljica, vodila naša folklorna skupina »Trzinka«, ki deluje v sklopu TD Kanja Trzin, sledila je najbolj atraktivna skupina gostov, folklorna skupina »Carmen Lopez« iz Kolumbije, nato pa so na prizorišče prišli še člani folklorne skupine »Emona« iz Ljubljane. Letos je bila naša prireditev nekoliko okrnjena, saj so nam iz Maribora v zadnjem trenutku sporočili, da napovedanih folkloristov iz Črne gore zaradi zapletov, ki so jih imeli na Lentu, v Trzin ne bo. Tudi ob tej napovedi se organizatorji že 12. trzinskega mednarodnega folklornega festivala niso uklonili. Voditelj Franci Peternel je z odra pozdravil prisotne in napovedal začetek festivala. Franci je bil tokrat oblečen v narodno nošo in je tudi tako, še predno je spregovoril, nakazal vsebino prireditve. S profesionalnim vodenjem in s pravo noto humorja je suvereno vodil dogajanje na festivalu, ki ga je pod pokroviteljstvom Občine Trzin organiziralo Turistično društvo Kanja Trzin.

Na športni ploščadi pred trzinsko osnovno šolo so organizatorji v preteklih letih zbrali folklorne skupine iz številnih evropskih, azijskih, afriških, južnoameriških držav in tudi ZDA. V Trzin organizatorji lahko povabijo zanimive skupine iz tujine zaradi dobrega sodelovanja z mariborskim festivalom Lent. Že pet let Trzinci nekako olajšamo delo Mariborčanom, ki na svoj Folkart vabijo folkloriste tudi tako uglednih in močnih skupin, ki si jih v Trzinu drugače ne bi mogli »privoščiti«. Ko vrhunske folklorne skupine pridejo gostovat v Maribor, jim je treba nekako zapolniti program in bivanje v Sloveniji, zato so organizatorji Festivala Lent zadovoljni, ko lahko svojim gostom ponudijo tudi nastop v Trzinu, saj so na ta način sami vsaj malo razbremenjeni.

Zaradi zapletov pri odpovedi plesalcev iz Črne gore pa so se izkazali domači folkloristi, saj so se v trenutku odločili za dva nastopa, s katerima so pričeli in zaključili festival. Na hitro so obnovili še nekaj plesov, ki so jih vadili za druge nastope, izbrali so še nove noše, in program je bil rešen. Folklorna skupina Trzinka praznuje letos 5. obletnico, njeni člani so »starejši mladostniki«, ki pred tem niso nikoli plesali folklornih plesov. Sedaj pa plešejo njim primerne odrske postavitve z Gorenjske, Bele krajine, Prekmurja, Primorske, Koroške in okolice Ljubljane. V prvem delu so nastopili z gorenjskimi plesi, katerih značilnost je šegavost in prešernost ter številni potrki in hitri obrati, plesni gibi pa so krepkejši in temperamentnejši kot pri drugih slovenskih plesih. Za zaključek pa so se predstavili z odrsko predstavitvijo »Belokranjci vabijo na ohcet«, v kateri domače folkloriste »presestijo« belokranjski prijatelji, ki jih povabijo na pravo belokranjsko ohcet. Med zbadanjem na račun Gorenjcev se oboji odločijo za navidezno tekmovanje v plesanju regijskih plesov, na koncu pa zaplešejo vsi skupaj, prijateljsko pomešani med seboj.

Atrakcija večera so bili prav gotovo mladi postavni plesalci iz Kolumbije. Folklorna skupina Carmen Lopez je ustanovila daljnega leta 1968 profesorica Carmen Lopez, in akademska folklorna skupina že 45 let s ponosom goji ples in ljubezen do izjemne kolumbijske tradicije. Kolumbija je dežela bogate kulture ter polna

legend o življenju v tem delu sveta, folkloristi pa s svojim plesom predstavljajo tradicionalne ljudske umetnosti po svetovnih odrih.

Predstavila se nam je še folklorna skupina Emona, ustanovljena daljnega leta 1967, ki šteje več kot 80 članov in jo sestavljajo plesalci ter narodni in tamburaški orkester. S plesnimi koreografijami pokrivajo skoraj vse slovenske pokrajine, nastopajo pa doma in v tujini. Na našem festivalu so se predstavili s plesi, ki so jih nekdaj plesali na proščanjih – šagrah.

Navdušeni gledalci so s ploskanjem nagrajevali posamezne nastope in s tem potrdili, da se je prirediteljem pogum obrestoval, usmililo se nas je tudi vreme. V imenu organizatorja pa se je na koncu vsem sodelujočim oz. plešočim zahvalila predsednica TD Kanja Jožica Valenčak, podarila je cvetje, se zahvalila ter povabila prisotne na druženje ob gostinski ponudbi. Oder sta nato zavzela harmonikarja Uroš in Miha, ki sta raztegnila mehova in pregnala hlad, ki se je začel spet zgrinjati proti šolski športni ploščadi.

Dunja Špendal

Nad invazivne rastline tudi s pomočjo vojakov

Ena od biologinj kranjske območne enote Zavoda za varstvo narave je bila zgrožena, ko je pred časom prišla v Trzin in v trzinskem gozdu naletela na izjemno bohotnost in pestrost tujerodnih rastlin. Invazivne rastline se zelo agresivno razraščajo po obronkih trzinskega gozda in silijo na varovano območje Nature 2000, kjer so še ohranjene nekatere že zelo redke rastline in živali. Invazivne rastline s svojim razraščanjem izpodrivajo avtohtono rastje in spreminjajo pogoje bivanja tako za rastline kot za živali. Prav zato se je biologinja s kolegi, predvsem botaniki iz kranjskega zavoda dogovorila, da bodo skušali s pomočjo Občine in naravovarstveno ozaveščenih Trzinčev odstraniti ali vsaj omejiti razraščanje invazivnih rastlin. V prve bojne vrste sta stopili naša sokrajanka, botaničarka Maja Brozovič, in njena poklicna kolegica Andreja Slameršek, na Občini pa sta dobro pomočnico in sodelavko dobili v višji svetovalki župana za reševanje, varnost, obrambo, civilno zaščito in druge zadeve Viki Kreča. Vika je kot izkušena poznavalka trzinskih razmer k akciji takoj povabila turistično društvo, planince in še nekatere druge

varstvenike narave, k sodelovanju pa je povabila tudi uredništvo Odseva. Lahko rečemo, da je bil odziv kar dober, čeprav bi bilo zaželeno, da se tem prizadevanjem priključijo še drugi občani in tudi trzinske organizacije.

Sprva smo sokrajane predvsem seznanjali s problematiko invazivnih rastlin, že lani pa smo prvič skušali invazivne rastline tudi odstranjevati, vendar nam razmere niso šle na roko. Letos pa smo vedeli, da so stvari že tako kritične, da moramo v akcijo. Najprej smo želeli invazivke odstranjevati v sklopu čistilne akcije, vendar rastline takrat še niso bile dovolj razraščene, da bi bila akcija uspešna. Za četrtek, 30. maja, pa je vse kazalo, da bi akcijo lahko izpeljali. Žal, kot smo že poročali v prejšnji številki Odseva, vreme ni bilo najbolj naklonjeno organizatorjem, vseeno pa so najbolj zagrizeni okoljevarstveniki kar v dežju začeli z odstranjevanjem invazivk. Uspejo jim je odstraniti kar zajeten kup invazivnih rastlin, vendar so vsi vedeli, da bo treba z akcijo nadaljevati. V torek, 2. julija, so pobudniki odstranjevanja tujero-

dnih rastlin pripravili drugo akcijo. Tokrat pa so za pomoč prosili tudi pripadnike Slovenske vojske, saj je treba nekatere od najbolj trdovratnih invazivk tudi odkopati s koreninami vred, nekatere pa je treba tudi posekati. Predstavniki Slovenske vojske so bili pripravljeni sodelovati v akciji, in so tistega torka v Trzin poslali 15 vojakov 132. gorskega polka iz vojašnice Boštjana Kekca v Bohinjski Beli. Višja vodnica Lea Ferjan, ki je vodila skupino, je povedala, da se jim zdi pomembno, da tudi vojaki sodelujejo pri ohranjanju slovenske narave in da se kar pogosto in radi odzovejo povabilom na podobne akcije, še zlasti čistilne.

Na zbirno mesto je prišlo tudi kar precej Trzinčev, tako da je v akciji sodelovalo kakih 30 udeležencev. Med njimi je bil nekaj časa tudi župan Občine Trzin g. Anton Peršak, ki je najprej pozdravil vse, ki so se odzvali povabilu. Maja Brozovič pa je udeležencem akcije pojasnjevala, kako naj se lotijo dela in zakaj je odstranjevanje potrebno. Povedala je, da imamo na obronkih gozda res pestro zasedbo invazivnih rastlin. Nekatere je tja zaneslo, ko so gradili novo naselje Mlake in OIC in so na gradbišča dovažali tudi zemljo in druge podobne materiale od drugod. Zelo veliko invazivnih rastlin je na tisto območje zašlo, ko so gradili obvoznico in so za nasipavanje tudi dovažali gradbeni material od drugod, tretji izvor invazivk v našem gozdu pa so vrtovi v naselju, saj so številne invazivne rastline marsikje imeli kot okrasne vrtnne rastline, vendar so s pomočjo semen pa tudi na druge načine počasi zašle tudi v okoliško naravo. »Zdaj imamo tu pravo biotsko pestrost invazivk,« je ocenila Maja, ob tem pa opozorila, da na to niti ne moremo biti ponosni, saj invazivne rastline izpodrivajo domače vrste. Nekatere od invazivnih rastlin so neverjetno odporne in se zelo hitro razraščajo ter odžirajo prostor in sonce domačim, manj agresivnim rastlinam. Ena takih, najbolj nezaželenih, je japonski dresnik, saj je izjemno trdoživ. »Ta rastlina se gosto zaraste v okolico, vendar ima pod zemljo razraščene tudi korenine, ki segajo petkrat dlje, kot zeleni deli rastline na površini. Je pa tudi izjemno odporen, saj se širi tudi vegetativno. Tako rekoč iz vsakega delca rastline, iz delov korenin, stebel, listov, ki padejo na plodna tla, lahko hitro zraste nova rastlina. Poskušali so ga odstranjevati na najrazličnejše načine, vendar je edino zanesljivo le to, da vse podzemne dele rastline izkoplamo in prav vse, tudi vse nadzemne dele, zažgemo. Rastlina je prava pionirska vrsta in se marsikje že silovito razrašča.«

Maja je tudi povedala, da so nekatere od invazivnih rastlin lahko škodljive tudi za zdravje ljudi. Najbolj nevarni sta ambrozija in orjaški deženj, vendar ju k sreči v Trzinu še niso opazili. Na našem območju pa je še zlasti veliko enoletnih suholetnic, zlate rozge in žlezave nedotike, sorazmerno pogosto pa lahko naletimo tudi na nepravne akacije ali robinije ter na amorfe.

Ker je pomembno, da invazivnim rastlinam ne dopustimo, da bi se širile naprej s semeni ali z deli rastlin, so udeleženci akcije invazivne rastline, ki so jih odstranili, tlačili v polivinilaste vreče ali pa na za to pripravljene polivinilaste ponjave. Gasilci so se obvezali, da bodo po končani akciji zbrane invazivne rastline zažgali.

Tudi tokrat so udeleženci akcije odstranili kar dosti invazivnih rastlin. Še zlasti je treba pohvaliti vojake, ki so res odločno in zavzeto odkopali ali požgali precej najbolj trdovratnih tujkov med rastlinami, ob koncu akcije pa je bilo vsem vseeno jasno, da na tem področju vse čaka še zelo veliko dela. Predlagali so, da bi takšne akcije postale tradicionalne, eni pa so v šali celo predlagali, da bi lahko pripravili tudi tekmovanja, kdo bo odstranil več invazivnih rastlin. O tem bodo pobudniki akcije razmislili, za udeležence pa se je akcija končala s prijetnim druženjem v gostišču Bor pri trgovini Merkator.

Miro Štebe

Na proslavi tudi kritično o razmerah v državi

V torek, 25. junija, smo tudi v Trzinu počastili dan državnosti in spomin na trzinsko bitko med osamosvojitveno vojno. Proslavo so tokrat pripravili člani Društva upokojencev Žerjavčki, program pa je povezoval Miran Šinigoj. Udeležence je najprej pozdravil župan Občine Trzin g. Anton Peršak. V svojem govoru se je dotaknil neizpolnjenih pričakovanj, ki smo jih imeli ob osamosvajanju, in ob tem spregovoril tudi o demokraciji, o kateri se zdaj dosti govori, a se jo tudi izrablja – tudi v Trzinu, kot je opozoril. Tudi slavnostni govornik, namestnik poveljnika 1. brigade slovenske vojske, polkovnik Pavel Jereb, ni mogel mimo zanosa in enotnosti, s katero smo osamosvajali Slovenijo. Ocenil je, da je takratna

pripravljenost žrtvovanja za skupno stvar, osamosvajanje Slovenije, zdaj razvedenela. Slovenska vojska je še pripravljena profesionalno posredovati in izpolnjevati svoje poslanstvo, vendar se polkovnik sprašuje, če bi se zdaj še borili z enakim žarom, kot so se leta 1991. Pozval je k enotnosti in nadaljevanju prizadevanj za takšno državo, kakršno smo si želeli ob osamosvojitvi. V spremnem kulturnem programu proslave pa so nastopili Trobilni kvintet slovenske vojske, skupina pevk Cintare in trzinski recitatorji. Praznični večer so zaključili s prijateljskim druženjem.

MŠ

Kako je lepo

Ko uživate ob pitju kave na toplem soncu, berete časopis, obedujete za vrtno mizo ali pa preprosto udobno sedite na terasi ali balkonu, se vam pogled ustavi na fantastično zasajeni podaljšani poletni dnevni sobi in si mislite, kako je lepo. Zinka Kosmač in jaz, Dunja Špendal, predstavnici Komisije za urejenost Trzina, sva vas v prejšnjih letih obiskovali in v fotoaparatu je Zinka ujela neštete zelo lepih prizorov s trzinskih vrtov, balkonov ... Na žalost pa poziv za sodelovanje letos ni prinesel odziva. Po izkušnjah sicer vem, da se jih veliko prijavlja po zaključeni akciji, vendar se takrat marsičesa ne da več posneti, videti. Vse predloge vsakič zabeležim in si jih ogledamo prihodnje leto. Lanski sodelujoči so tudi predlagali, da opravi obhod že v juliju, ker v avgustu nekatere rožice

že odcvetajo. Narava je pač živa ... Težko je z enim obiskom ujeti vse najlepše cvetove, je pa edino ta način pravičen do vseh nominirancev.

Zdaj je letošnja, že 12., akcija ogledovanja in fotografiranja urejenosti kraja zaključena. Sodelujočim se zahvaljujem za prijateljske sprejeme in sodelovanje ter vsem želim nasvidenje na prireditvi, na kateri si bomo lahko ogledali najlepše cvetje, v mislih zavonjali dišave in občutili toploto. Torej se vidimo zadnji petek v mesecu novembru, ko narava počiva in je vreme turobno, mi pa bomo ob ponovnem srečanju uživali ob gledanju kolažev ter čutili barve in toploto poletja.

Dunja Špendal

Novice PGD Trzin

V juniju smo imeli dve štiridesetletnici. 6. junija je praznovala naša članica Tanja Kajfež, 20. junija pa dolgoletni član in bivši predsednik Jože Kajfež. Ob jubileju jima želimo obilo zdravja in se veselimo nadaljnega sodelovanja.

15. junija smo organizirali gasilsko veselico, zabaval nas je ansambel Spomini, za hrano in pijačo smo poskrbeli gasilci sami. Veselo vzdušje smo zaključili ob drugi uri zjutraj. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam kakor koli pomagali pri izvedbi veselice ter z dobitki za srečelov.

17. junija so nas ob 21. uri poklicali na pomoč na Blatnico zaradi počene vodovodne cevi v sanitarnih prostorih. Uspešno smo preprečili nadaljnje iztekanje vode.

25. junija smo organizirali rafting na Kolpi. Udeležilo se ga je dvanajst članov. Ob sedmi uri zjutraj smo se zbrali pri gasilskem domu in se odpeljali v Kostel, od koder smo se za tri ure predali vodnim radostim hladne Kolpe. Po raftingu smo imeli na Kajfeževi domačiji piknik, v večernih urah pa odhod domov.

27. junija so imeli otroci, ki so v tem šolskem letu hodili na gasilske vaje, zaključek vaj. S pico in sladoledom so veselo zakorakali v počitnice. Z novim šolskim letom v septembru se bodo zopet začele tudi gasilske vaje. Vabljeni vsi otroci, ki želite поблиže spoznati delo gasilcev.

5. julija smo organizirali operativno vajo. Vadili smo izdelovanje

vozlov in se preizkusili v reševanju s pomočjo vrhne tehnike. Spuščali smo se s stolpa gasilskega doma. Vaja je bila uspešno izvedena.

Ker je poleti manj padavin, se v naravi hitro poveča požarna ogroženost. Opozarjamo vse prebivalce Trzina, naj spremljajo opozorila in naj ne kurijo v naravi v primeru daljšega sušnega obdobja.

Dušan Kosirnik

Prizadevno delo za lepšo starost v društvu Jesenski cvet

V Menačnikovi domačiji v Domžalah je v času od 11. 6. do 21. 6. 2013 potekala predstavitev društva Jesenski cvet Domžale, skupine Masimm in krovne organizacije Zveze društev za socialno gerontologijo Slovenije Jesenski cvet. Medgeneracijsko društvo Domžale je v našem okolju poznano po svoji osnovni dejavnosti »Skupine starih ljudi za samopomoč«. Aktivno je že 13 let, prve skupine pa delujejo že več kot 18 let. Kot že ime društva pove, je naš temeljni cilj **medgeneracijsko povezovanje in sodelovanje**. V današnjem času je to pomembna dobrina in potreba. Zavedamo se, da je le v družbi, ki ji uspeva vzpostaviti medgeneracijsko sožitje, zagotovljena prihodnost, razvoj in napredek. V društvu je 26 skupin, ki izvajamo program »Skupine starih ljudi za samopomoč«. V okviru tega osnovnega programa so poseben izziv sprejele članice skupine **MASIMM**, ki s svojim znanjem in izkušnjami ustvarjajo čudovite izdelke iz krep papirja, izdelujejo punčke iz cunj in nakit iz povoščenega papirja starih revij. Izvajajo številne delavnice za otroke v vrtcih in šolah ter delavnice za odrasle. Na ta način prenašajo kulturno dediščino naših prednikov na mlajše rodove. Izvajanje ustvarjalnih delavnic ima svoj pomen tudi v socialnih odnosih in druženju, prav tako pa imajo interesni in terapevtski značaj. Zveza društev za socialno gerontologijo je predstavila program

usposabljanja in izobraževanja za voditelje skupin starih ljudi za samopomoč in projekt »Učinkovita komunikacijska platforma - osnova mreže prostovoljstva med zaposlenimi v podjetjih, javni upravi in nevladnih organizacijah.

Vsak dan je potekalo srečanje skupin. **Skupina Naše vezi iz Trzina** je imela srečanje v četrtek. Ogledali smo si izdelke ustvarjalk skupine Masimm. Tako smo občudovali šopke, punčke in nakit ter čudovite barve. Povabili smo jih v Trzin, da še pri nas pokažejo svoje izdelke.

Predstavljen je bil tudi medgeneracijski tabor. Letos je bil tabor v Zdravilišču Radenci v času od 25. 6. do 30. 6. 2013. Iz našega društva se je prijavilo 30 članov, 40 članov pa iz društva Z roko v roki iz Kranja.

V petek na intervizijskem srečanju, ki ga imamo voditelji enkrat mesečno, smo na evalvaciji Menačnikova domačija ugotovili, da je bila predstavitev društva uspešna, udeležba številčna, okrog 900 udeležencev, največ občudovanja so poželi izdelki delavnice Masimm.

Voditeljica skupine Naše vezi Trzin
Jožica Trstenjak

Eddy Jerak prvi na reliju v Albaniji

V poletnih mesecih nas visoke temperature in okrepcilna moč sonca vabita, da se odpravimo v naravo in razgibamo naša telesa. Večina prosti čas preživi ob morju in si privošči ležerni počitek, nekateri pa hočejo še več, in čas, ki jim je na voljo, poživijo z adrenalinskimi dejavnostmi v naravi. Eddy Jerak spada v slednjo skupino. S svojim štirikolesnim motorjem se udeležuje dirk v Sloveniji in tujini ter pri tem zelo uspešno zastopa slovenske in trzinske barve, kar je bila tudi tema najinega pogovora. Pretekli mesec je na reliju v Albaniji s svojim štirikolesnikom dosegel prvo mesto.

Edi, kot mu pravijo prijatelji, je zanimiv sogovornik. Tistim, ki ga ne poznate, naj povemo, da se je rodil v Kanadi, kjer je preživel 11 let svojega življenja. S starši se je iz Kanade vrnil leta 1976. V Trzinu zdaj živi že 37 let, kjer si je ustvaril družino in uspešno podjetje. Ker sva se pogovarjala v prostorih njegovega podjetja v Trzinu, sem ga najprej povprašal o njegovem podjetništvu.

Koliko let že poslujete in s čim se ukvarjate?

Skupaj z ženo Natašo imava že 23 let družinsko podjetje Editrade, d. o. o., ki je specializirano na področju kartičnih sistemov za smučišča, parkirne garaže in stadione, delamo na programu umetnega zasneževanja in otroških vlečnic in na splošno opremi za smučišča. Zelo rad vozim štirikolesnike, letos tekmujem v slovenskem prvenstvu Crosscountry, kjer bom prvič odpeljal vse štiri relije, ki se štejejo za pokal Rally Raid v kategoriji Quad.

Tekmovanje s štirikolesniki je dokaj nov motošport. Kaj vas je navdušilo pri njem?

Predvsem to, da je ta šport nekaj novega. V preteklosti sem vozil motokros, a se ne morem več meriti z nekdanjimi tekmovalci. Quad in Atv-ji (vozilo za vse terene; op. a.) so nov šport; treba je veliko garati. Veliko motokrosistov poskusi voziti štirikolesnike, pa običajno hitro obupajo.

Tekmujete v balkanskem pokalu Rally Raid in v tekmovanju Slovenija Crosscountry. Koliko dirk imata ti dve tekmovanji?

V slovenskem prvenstvu Crosscountry imamo na koledarju 6 dirk. Drugo dirko v Arji vasi sem izpustil, saj je bila v istem terminu, kot je bil Rally Lepanto – Grčija. Na prvi tekmi sem osvojil 3. mesto, na tretji dirki pa drugo.

Pokal Rally Raid je letos sestavljen iz štirih relijev. Prvi je bil v Grčiji, drugi v Albaniji, tretji je na sporedu od Bolgarije preko

Makedonije in Albanije do Grčije, zadnji pa bo Rally Atene 24 ur, kjer se vozi 24 ur brez predaha, kot denimo dirka v Le Manu, le s to razliko, da voziš sam.

Dva relija na Balkan cupu ste že odpeljali in dosegli izjemni uvrstitvi. Osvojili ste drugo mesto v Grčiji in prvo mesto v Albaniji. Kakšni so občutki in kakšne izkušnje?

Občutki so krasni. V Grčiji sem naredil nekaj neumnosti. Pri navigaciji sem naredil napako. Na nekem razcepu sem zavil v napačno smer. Okoli 20 tekmovalcev je naredilo enako napako. Napačno speljano pot sem moral prevoziti nazaj do točke, kjer sem bil še prepričan, da sem na pravi poti. S tem sem izgubil ogromno časa. V Albaniji takšnih napak nisem delal več in zato sem dosegel odlično uvrstitev. Sicer sta v generalni uvrstitvi združeni klasi Quad in Atv 4x4, ki se točkuje. V klasi Atv 4x4 pa sem zmagal tako v Grčiji kot v Albaniji.

Lahko kaj več poveste o samem načinu tekmovanja? Koliko etap je na enem reliju, koliko kilometrov prevozite?

Vozimo klasičen reli. V Albaniji smo imeli 7 etap. Dnevne specialne etape so lahko dolge tudi do 130 kilometrov. Na reliju prevozimo med 1600 in 2000 km. Vsak dan startamo iz bivaka, kjer smo nastanjeni. Določijo nam točen čas, kdaj moramo biti na startu, in se ga je potrebno držati. Ta je odvisen od uvrstitve, ki si jo dosegel prejšnji dan. Start je od bivaka lahko precej oddaljen. Če zamudimo start, se nam pripišejo kazenske minute, in če si prekmalu na startu, tudi prejmeš kazenske minute. Preden začnemo peljati specialko (časovno merjeno progo; op. a.), organizatorji vsakemu tekmovalcu skenirajo čip, ki ga dobijo ob začetku tekmovanja. Pot do starta in za tem celotno etapo imamo napisano na tako imenovanem »roadbooku«, nekakšnem zemljevidu. To je rolica papirja, kjer je opisana vsa trasa in nas usmerja do cilja. Rolico papirja namestiš na napravo, ki je nameščena na atv-ju. Na tej rolici papirja, ki je lahko kar precej dolga, so narisani znaki, na kakšne ovire na progi je potrebno biti pozoren, kam in kdaj moraš zaviti v raznih križiščih, da ostaneš na pravi poti. Opozarja te, da je recimo čez 4 kilometre blato na progi ali zelo razgiban teren. V blatu lahko tudi obstaneš in potem s pomočjo drugih tekmovalcev potisneš motor na čistino, če ti sploh želi kdo pomagati. Če se peljemo skozi vas, kjer je znak za omejitve hitrosti, je potrebno voziti po prometnih predpisih. Če voziš prehitro skozi vas, GPS naprava na štirikolesniku, ki nam vselej sledi, organizatorjem tekmovanja sporoči nedovoljeno hitrost in nam potem dodelijo časovni pribitek. Atv se lahko med etapo pokvari, kar je najslabše, ker nato

organizatorji tekmovalcu dodelijo maksimalen možen čas etape in še časovni pribitek za nedokončanje etape, kar lahko znaša okoli 8 ur, in s tem gre po zlu dobra končna uvrstitev. Najbolj pomembna je seveda navigacija, ker lahko zaideš iz začetne proge in izgubiš ogromno časa. Zelo je treba biti pozoren na okolico. Osredotočen moraš biti na vožnjo in na pot s pomočjo zemljevida. Običajno imamo na dan po dve specialni etapi. Startamo lahko tudi pred 7. uro zjutraj. Na dan prevozimo tudi več kot 400 km; na koncu dneva si zelo utrujen. Potem je potrebno poskrbeti za higieno, kaj jesti, odpraviti okvare in pomankljivosti na moji mački; vozim ATV ARCTIC CAT 1000 4x4. Zvečer imamo vedno informativni sestanek, kjer nam organizatorji predstavijo traso naslednjega dne, objavijo rezultate dneva in nam razdelijo »roadbooke«, katere je potrebno naviti v napravo na štirikolesniku. Vse to vzame čas, tako da se pogosto zgodi, da pred polnočjo ne vidim postelje.

Koliko voznikov je v vaši kategoriji, je huda konkurenca?

Na reliju Albanija nas je bilo prijavljenih 16 voznikov Quadov in Atv-jev, preko 100 motoristov in 25 avtomobilov. Na tekmovalstvu v Albaniji je bil zelo hiter Nizozemec Alex Brusselers, ki je nastopil tudi na najbolj prestižnem Dakar Rallyju. Tu je še legenda med nežnejšim spolom Zorica Todorova iz Bolgarije in Martin Plechaty ter ostali. Vsi so hitri. Umetnost je voziti hitro in navigirati. Ni lahko. Poglejte na primer Mirana Stanovnika, koliko časa se že vozi med elito in kako težko je priti do odmevnega rezultata. Med vsemi motorji in quadri pa sem zasedel odlično 7. mesto.

Vožnja po razgibanem terenu je lahko nevarna. Imate kako slabo izkušnjo?

Precej je nevarno. Dve leti nazaj sem na treningu v Ajdovščini hudo padel. Napačno sem pristopil k enemu izmed mnogih skokov. Napačno sem pristal. Zadnji del motorja je moč sile prevrnila naprej in me poslala preko krmila (balance). Pristal sem na trdih tleh in se hotel odmakniti Atv-ju, a mi ni uspelo, in je pristal na meni. Zlomil sem si štiri rebra in ključnico. Okrevanje je bilo kar dolgo, a zdaj sem zdrav.

Ste prejeli kakšno nagrado za izjemno uvrstitev?

Nagrad žal ni, četudi si med prvimi na tekmovalstvu. Lahko bi bile, a za zdaj jih ni. Dobimo pokal. Celotno pot in tekmovalstvo si tudi sam financiram. Zame je nagrada užitek, ko prevoziš vse etape, in teden dni odklopa od vsakodnevnega življenja.

Kako pa se pripravljate na reli? Ali je v Sloveniji dobro poskrbljeno za ta adrenalinski motošport, je veliko prog?

Priprav praktično nimam, saj se vozim samo takrat, kadar je v Sloveniji tekma ali pa na reliju. Enostavno ni časa. V soboto (29. 6. ; op. a.) imamo 4. tekmo Crosscountry, ki jo moram žal izpustiti zaradi službenih obveznosti. V Sloveniji ni veliko prog, kjer bi lahko trenirali, morda bo bolje v prihodnosti. Ko imam čas, tečem. Oktobra se redno udeležujem Ljubljanskega maratona.

Včasih kakega štirikolesnika srečamo tudi v trzinskem gozdu. Mislite, da vožnja po gozdu s štirikolesnikom škoduje okolju oz. naravi?

Tisti, ki se vozijo po gozdu, so žal brez kulture in mečejo slabo luč na vse nas, ki imamo takšna vozila. Atv je zelo primeren za delo v gozdu, sam vedno pomagam na smučišču v Dolgi dolini, ko imamo čistilne akcije ali pripravljamo drva za zimo. Sicer so vozila registrirana in namenjena za vožnjo po cesti, kot ostala vozila v prometu.

Sodelujete tudi s Smučarskim društvom Trzin. Kako ste jim pomagali?

Res je, pomagam. V smučarskem društvu sem delovni član. Med drugim sem društvu dal v uporabo otroško vlečnico na elektriko. Tako je poskrbljeno za večjo varnost, predvsem pa ni več zoprnega hrupa dvotaktnega motorja, ki se je pred tem uporabljal.

Kakšne so vaše želje za prihodnost?

Predvsem ostati zdrav in se še naprej udeleževati dirk in relijev. Hvala vsem, ki zame navijate in ste z mislimi z menoj, medtem ko se na reliju poganjam po brezpotjih.

Iztok Plevelj

S kolesom po Balkanu

Tomaž Švagan: Nad prijaznostjo in gostoljubnostjo sva bila presenečena

Za osnovnošolce, dijake ter nekatere študente so se počitnice že začele, o dopustu pa verjetno razmišljajo, če ga še niso izkoristili ali niso prav zdaj že kje na počitnicah, tudi vsi drugi, ki si to lahko privoščijo. Nekateri se odločajo za morje, drugi za gore, nekateri si privoščijo križarjenja itd. Med tistimi, ki so pohiteli, je bil tudi moj sogovornik Tomaž Švagan, ki ima za sabo že prav zanimivo potovanje. S kolesom je namreč prevozil pot od Bosne, natančneje iz Sarajeva, vse do Ohrida, ki leži na jugozahodu Makedonije, tik ob albanski oziroma grški meji. Ker je kolesarstvo pa tudi popotništvo na kolesih tudi med Trzinci vse bolj priljubljeno, smo ga poprosili za pogovor.

Pred kratkim ste se vrnili z zanimivega kolesarskega potovanja. Bi lahko povedali kaj več o podvigu (katero pot ste izbrali, koliko časa ste kolesarili ...)?

Res je. Junija sem koristil svoj letošnji letni dopust. Ker mi ni do poležavanja na plaži, še manj pa do zapravljanja velikih denarcev za eksotična potovanja, sva se s prijateljem Aleksandrom odločila kar za kolesarsko popotovanje po Balkanu. Že dolgo sem si želel obiskati nekdanje republike včasih skupne Jugoslavije in povem vam, da je bilo prav super. Za izhodišče sva si izbrala glavno mesto Bosne in Hercegovine, Sarajevo. Kolesarila sva v smeri proti Črni gori, ki je zelo hribovita, vsaj najina trasa ni ponujala veliko ravninskih cest. Preko Narodnega parka Durmitor sva se peljala v smeri proti jugu, to je preko Biogradske gore, po Kosovu in naprej v Makedonijo, vse do Ohrida. Potovanje je trajalo, skupaj z zasluženim počitkom v mestu Struga pred Ohridom, 19 dni.

Kako ste se pripravljali na podvig?

Pravzaprav se niti nisem kaj dosti pripravljaj na ta podvig. Čeprav sem si vseskozi govoril, da se moram vendarle malo bolje pripraviti, se je vse skupaj izšlo super tudi brez presežka kondicije. Pravzaprav jaz temu niti ne pravim podvig, v kolikor ima človek dovolj močno motivacijo, se da marsikakšen izlet na tak način prekolesariti. Potovalno kolesarjenje je šport, kjer kolesarjem hitrost ni tako pomembna. Bistvo je v uživanju v naravi, v vožnji, spoznavanju novih krajev in ljudi, še zlasti pa kakšen pogovor z vedno radovednimi ljudmi ob poti, ki jih zanima prav vse.

Kako je bilo s prtljago, hrano ter prenočišči?

Prtljage je bilo zaradi zelo muhastega in nestabilnega vremena kar precej. Sam pravim, da je bolje, če vozim s seboj nekoliko več oblačil kot premalo. Se pa hitro nabere dosti prtljage: poleg opreme za kampiranje, spalne vreče, ležalne podloge je še kar nekaj malenkosti, ki hitro napolnijo potovalne torbe. Glede prenočišč pa takole: v kolikor je bilo le možno, sva spala na prostem, se pravi, da sva kampilala kje v naravi, kajti v teh državah ni obilice kampov, tako kot je to v Sloveniji ali na Hrvaškem. Nemalokrat se je tudi zgodilo, da so naju zelo prijazni domačini povabili k sebi in nama našli prostor pod streho. Na te prijazne domačine sva po navadi natekla na kakšni planini, predvsem pa izven večjih mest. Hrano sva si malo kuhala sama; npr. juhe ali špagete, dostikrat pa sva si privoščila tudi kakšen topel obrok v naseljih, skozi katera sva kolesarila, kajti balkanska kulinarika je zares okusna, hrana pa je tudi zelo poceni. Prevladujejo pa v glavnem jedi z žara, ribje jedi, čorbe ...

Kako so vas sprejemali domačini in kakšno se vam zdi tamkajšno življenje?

Izkušnje z domačini so bile naravnost odlične. Povsod. Od mnogih popotnikov sem slišal govorice o slabih izkušnjah s Kosova, ki so jih tam doživeli. Midva sva bila nad prijaznostjo ter gostoljubnostjo prebivalcev Kosova pozitivno presenečena. Lahko napišem, da so naju domačini blizu kraja Kačanik, to je dobrih deset kilometrov pred makedonsko mejo, po večernem pogovoru in obujanju zgo-

dovinskih trenutkov bogato pogostili z večerjo. Mislim, da bi se kaj takega v Sloveniji zelo težko zgodilo. Življenje teh ljudi pa je preprosto ter skromno.

Pred omenjenim kolesarjenjem ste izpeljali tudi že druga potovanja v tujino? (če - kam, kdaj, koliko časa so trajala ...)

Pred leti sem nekaj malega kolesaril po Italiji in Švici, s prijateljico sva obiskala tudi primorski del Črne gore, še prej pa sem kolesaril tudi po nekaterih hrvaških otokih. Moji začetki potovalnega kolesarjenja pa segajo že kar precej let nazaj, ko sem pridobival izkušnje na nekajdnevni izletih po Sloveniji. Povečini sem nekaj daljših potovanj opravil med letnim dopustom, največkrat pa so ta kolesarjenja trajala od 5 do 14 dni.

Ali načrtujete že kakšen nov kolesarski podvig? Kam bi si najbolj želeli?

Ne, ničesar ne načrtujem. Za letos sem že izkoristil bonus letnega dopusta. Če pa lahko malo sanjam, bi najraje odpotoval proti vzhodu ali proti severu Evrope. Seveda je vse povezano s prostim časom, financami ter ostalimi zadevami. Marsikaj lepega in zanimivega pa nudi tudi Slovenija, in prav to me še mika.

Ali ste član trzinskega kolesarskega društva Felixi?

Ne, trenutno nisem član tega kolesarskega društva.

Vam je poleg kolesarjenja pri srcu še kakšna dejavnost? Slišal sem, da ste tudi dober fotograf in hribolazec?

Poleg kolesarjenja se občasno, ko je čas in primerno vreme, najraje podam v naravo, posebno v gore. V vseh letnih časih. Vedno je lepo, vsak letni čas pa ima svoje čare, s katerimi te osvoji. Vse to počnem povsem rekreativno, brez nekega hitenja, saj se nesreča že tako lahko hitro zgodi. Zelo rad tudi fotografiram, saj so razgledi z visokih gora ali pa samo z mengeškega polja lahko zelo lepi.

Za konec - kako gledate na življenje v Trzinu?

Všeč mi je, da se moja služba nahaja v Trzinu, kar mi prihrani veliko časa pri vožnji. Bi se pa dalo marsikaj tudi spremeniti na boljše. Mene kot kolesarja predvsem moti, da nimamo dobro speljanih kolesarskih stez. Tujec, ki se pripelje s smeri Štajerske v Trzin, pravzaprav niti ne ve, kje poteka kolesarska pot proti Ljubljani, zato se nemalokrat zgodi, da se potem pelje s kolesom kar po obvoznici. Lepo bi bilo, da bi imeli v Trzinu razen Mercatorja še kakšno trgovino. Sicer je pa sama okolica Trzina in narava super za večerne sprehode in trimčkanje, še posebej po Beli cesti ter proti Dobenu.

Klemen Hvasti

Veseli piknik društva upokojencev

V petek, 7. 6., je Društvo upokojencev Trzin priredilo piknik v koči smučarskega društva v Dolgi dolini, ki se ga je udeležilo približno 60 članov društva. V lepem sončnem vremenu smo se posedli pred kočo, vendar je junijsko sonce le preveč grelo, zato smo mize prenesli v senco.

Letošnjo organizacijo je prevzel Miran Šinigoj in malo razbremenil predsednika Francija Pavliča. Tako je imel Franci malo več časa za pogovor z udeleženci, vseeno pa je njegovo budno oko spremljalo dogajanje; ves čas je skrbel, da je vse potekalo v redu. Organizator Miran se je izkazal kot dober gostitelj, pozdravil je prisotne in z aperitivom zaželel dobrodošlico. Sledilo je okusno kosilo. Tudi tokrat se je izkazala moška ekipa, in sicer kot preiz-

kušeni mojstri žara. Stalna ekipa prijaznih članic pa je poskrbela, da sta bili hrana in pijača hitro postreženi.

Višek druženja je tudi letos predstavljal srečelov. Srečke smo hitro pokupili, saj je bila vsaka dobitna. V upanju, da smo dobro izbrali številke, smo nestrpnost čakali na dobitke. Po razdelitvi dobitkov smo bili veseli, saj je vsak dobil kaj koristnega.

Prijetno druženje se je raztegnilo do poznih popoldanskih ur. Pozdravili smo se, si zaželeli zdravja in zadovoljno odšli proti domu.

Majda Šilar

Skupina rožmarin iz Doma počitka je praznovala

V torek, 18. 6. 2013, je dopolnila 101 leto naša članica Cecilija Grzetič. Hčerka Ana Marija je naredila za slavnost jagodovo torto, ki so ji v lokalu La Goja dodali še jagodov sladoled, ki nas je v poletni vročini osvežil. Slavljenki smo nazdravili in ji zaželeli zdravja, dobre volje in da bi drugo leto spet slavili.

Uživali smo ob dobri torti s sladoledom in ob prijazni postrežbi obeh Meric iz lokala La Goje.

Voditeljica skupine Jožica Trstenjak

Kaj vse smo zmogli v pol leta?

O minuli sezoni v KUD-u Franca Kotarja Trzin

Poletje je tu! Sonce pripeka in sopara puhti od vsepovsod, ptički žvrgolijo. Zato v polni meri izkoristimo sončne dni! Jejmo lubenice, čofotajmo, ližimo sladoled, sončimo se in poležavajmo. Vse možne aktivnosti in poletne vragolije nadomestijo zimsko spanje in enolične turobne dni. Iz zaprtih ter utesnjenih notranjih prostorov se preselimo ven, prepustimo se užitkom poletnega ritma. Enako smo storili tudi v KUD-u Franca Kotarja Trzin. Končana je uspešna in pisana sezona kulture v Trzinu. Zaključek smo zaznamovali z malim, a nadvse simpatičnim piknikom kar pred vhodom v naš KUD.

V minuli sezoni se je v dvorani KUD-a Franca Kotarja Trzin zvrstilo res veliko različnih, zanimivih dogodkov. Gostili smo gledališča z odličnimi predstavami, pripravili različne prireditve, potopisna predavanja, festival Trzinska pomlad itn. Domača skupina odraslih je zelo uspešno ustvarila in igrala igro Otroka muh, s katero smo se uvrstili na gorenjsko regijsko tekmovanje Gorenjski komedijanti. Prav tako zelo uspešna je bila tudi domača mladinska skupina Miki miška, ki je popestrila repertoar z odmevnim muzikalom Druščina. Za razliko od prejšnjih let smo se minulo sezono odpovedali abonmaju, katerega so nekateri gledalci tudi pogrešali.

Posebno pozornost in omembo pa si zagotovo zasluži dejstvo, da letos mineva 90 let obstoja Kulturnega umetniškega društva Franca Kotarja Trzin. To smo v petek, 29. marca 2013, ovekovečili s slavnostno akademijo. Razstava plakatov večine igranih predstav je imela neverjetno nostalgijo moč, ob kateri se je vsak zamislil in obstal. Magični občutki so preplavljali zbrane še cel večer, ko smo se lahko hahljali ob smešnih anekdotah nekdanjih članov, prirediteljev pa je vrhunec doživela s podelitvijo priznanj najbolj zaslužnim. Saj poznate pregovor »Počasi se daleč pride«, in KUD Franca Kotarja Trzin je prišel res daleč. Njegovi ustvarjalci niso odnehali, vedno znova so se vračali in ustvarjali nepozabne predstave, ki se jih z veseljem spominjamo. Resnično je to »naš skromen teater z dušo«. Vsa ta energija, nabrana kilometrini in veličastno vzdusje še naprej spodbujajo zdajšnje člane in ustvarjalce, da se vračamo in že razmišljamo o mnogih idejah za novo sezono.

Ana Pirc

Morje hrepenenja, ah ne, gore hrepenenja

Kamorkoli se ozrem, sami hribi, morje hribov, in pogled nanje me obdaja s popolnim mirom. Danes opazujem Bohinjske gore le skozi balkonska vrata, ampak že jutri bo spet nov dan za planinske podvige. Noge, vajene morskih sipin, se le težka odlepijo od vonja po borovcih in odšvedrajo po hudourniškem grušču mimo božajočih praproti, si odpočijejo na gozdnih tleh, posutimi z mahovi, v plesu išoč pravo potko med bukvami in smrekami proti vršacem najbolj žlahtnih pogledov. Od tam me, zasanjano nad vso to silno lepoto, ponesejo še višje in zavem se, da hrepenenje nima enega samega imena.

Tako kot nad lepoto narave se vedno znova navdušujem tudi nad lepoto pisane besede. In hrepenenje po dobri knjigi v zavetrju burje, ki se z Velebita spušča k Jadranu, ali pa nekje ob žuborečem potočku pod trentarskimi strminami ali pa ..., no, kjerkoli se počutim doma, neločljivo povezujem z dopustom. Če se iz domačega škafa s hrepenenjem oziram proti Andom, vedoč, da me do tja ločijo prevelike luknje v žepih, pa se svojim sanjam ne odrečem. Nasprotno, tam sem vsakič, ko si to zaželim. Kako? S knjigo, seveda. Na moji nočni polici (no, roko na srce, ta je že zdavnaj premajhna za vse knjige, ki bi jih želela imeti poleg vzglavja) je med knjigami, ki jih vedno znova vzamem v roke, pa čeprav samo za odstavek ali dva, tudi **Miheličev Klic gora**. V gore me na Pot pokliče tudi **Nejc Zaplotnik**, pa **Aleš Kunaver** in še marsikdo. Pa da ne bo pomote, nikakor ni le hribovska literatura tista, ki mi odpira svetove, samo ko pišem te vrstice, mi pogled neprestano bega po prostranstvih Narave, kjer se zdi, da si je čas zaukazal: Postoj! in ji vzkliknil: Kako si vendar lepa!

O lepoti pa še nekoliko drugače: če ste naveličani pogrošne literature tipa Pa ne že spet al dente, ki jo naslednja knjiga odpihne lahkotno, kot zareže jadro v peno morskih valov, potem sezite po knjigi britanske pisateljice **Zadie Smith** – dva preučevalca Rembrandta, dva profesorja (ne, nista kakšna volka samotarja, pač pa družinska človeka), dva pogleda na svet, umetnost in še kaj.

»Moža sta se petnajst let gibala v podobnih krogih; obiskovala sta iste univerze, pisala za iste revije in si včasih med javnimi razpravami delila oder – toda nikoli nista delila istega mnenja. Howard ni maral Montyja, tako kot vsak razumen liberalec ne mara človeka, ki je svoje življenje posvetil sprevrženi politiki desničarskega ikonoklazma, nikoli pa ga ni zares sovražil, dokler ni pred tremi leti izvedel, da tudi Kipps piše knjigo o Rembrandtu. Knjigo, o kateri je Howard celo pred izdajo sumil, da bo neverjetno popularno (in populistično) delo, napisano tako, da bo pol leta z vso svojo težo sedelo na vrhu seznama uspešnic New York Timesa in zdrobilo vse knjige pod sabo.»

Uvodne vrstice obetajo, ščegetajo, dajejo osebam barvitost, pa tudi rahlo nervirajo, zato moram naprej, da vidim, ali bodo upravičila moja – po nekaj namerno izbranih lahkotnih knjigah Gaby Hauptmann in Amelie Fried – pričakovanja po tistem ščepcu soli, presežku, ob katerem je vredno prebedeti polovico noči. Saj so temu namenjene nočne police ob domači postelji ali pa tiste zasilne v soju leščerbe (no, spet pretiravam, morala bi zapisati čelne svetilke, pa se ne sliši tako romantično) nad spalno popotnika, kajne?

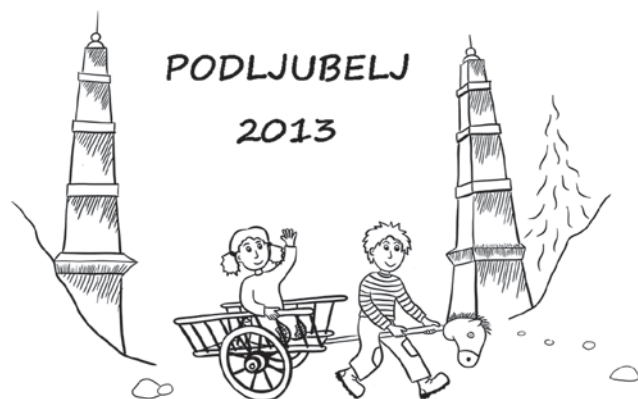
Lepo dopustovanje, »natkite« si čim daljšo knjižno nitjo po poletni (in predvsem vaši) meri in nam kakšen drobec zaupajte jeseni!

Nataša Pavšek

Kratke novičke iz Planinskega društva Onger

27. mladinski planinski tabor Podljubelj

V času, ko boste v svoje nabiralnike dobili julijsko številko Odseva, bo blizu trideset otrok skupaj z vodniki uživalo na že 27. mladinskem planinskem taboru našega društva. Na **9-dnevnem taborjenju v Podljubelju** jih čaka precej zanimivih stvari: planinskih izletov, pridobivanje novih planinskih znanj, delavnice ...

27. MLADINSKI PLANINSKI TABOR
MLADINSKEGA ODSEKA PD ONGER TRZIN

Ne dvomimo, da se bodo imeli odlično. Kaj več o njihovih prigoдах pa boste lahko kmalu prebrali na spletni strani www.onger.org, seveda pa bomo o tem poročali tudi v naslednji, septembrski številki Odseva.

Krožki v šolskem letu 2013/14

Ker se bomo preko Odseva naslednjič »brali« šele v zadnji polovici septembra, naj že sedaj zapišemo, da bomo tudi v naslednjem šolskem letu vodili planinski krožek in športno-plezalni krožek na OŠ Trzin. Prijavnice za krožke bodo na voljo sredi septembra.

Planinski izleti ...

Za vse, ki si želite vsaj enkrat v življenju stopiti na tritisočaka, in tiste, za katere je tak vrh le en izmed množice osvojenih ... avgusta pripravljamo dvodnevni izlet na avstrijski **Säuleck**, 3086 metrov visok vrh v Visokih Turah. Čaka nas popoldanski prevoz do Mallnita in naprej do planine Dösner Alm (1448 m). Cilj prvega dne je planinska koč Arthur-von-Schmid-Haus (2281 m), ki stoji na zahodnem robu ledeniškega jezera Dösener See. Zjutraj se na vrh povzpemo po poti, polni granitnih plošč. Naletimo pa lahko tudi na kakšno lažje snežišče.

Morda pa vas bo mikal vzpon na **Planjavo** (2394 m), ki je najvišja in najbolj mogočna gora vzhodnega dela Kamniško - Savinjskih Alp, ki jo tako lepo vidimo iz Trzina. Nanjo se bomo povzpeli po nemarkirani stezi skozi Repov kot. Še pred dvajsetimi leti je bila ta dolinica redko obiskana, po njej je peljala skromna, komaj sledljiva steza ... Ko prehodimo (in na redkih mestih preplezamo, do II-) pot in se povzpemo na Srebrno sedlo, smo že blizu vrha Planjave. Z nje bomo sestopili preko Sukalnika

po zavarovani poti na Kamniško sedlo. Sledi samo še spust v Kamniško Bistrico ...

Obeta se nam še cel kup zanimivih izletov. Za staro in mlado. Kdaj, kako, s kom ... vse to izveste, če redno spremljate spletno stran PD Onger Trzin (www.onger.org), lahko pa se naročite tudi na elektronska obvestila (info@onger.org).

Plezanje v plezališču Vransko

15. junija se je v plezališče Vransko, ki je kot ustvarjeno za vse, ki začenejo s prvimi koraki v svet vertikale, podalo tudi nekaj naših najmlajših članov. Preplezali so polovico obstoječih smeri – in uživali pri plezanju v naravni skali. Bilo je tako prijetno, da so si obljubili, da se skupaj s starši podajo v katerega od znanih primorskih plezališč že v septembru. Plezalni krožek se namreč začne šele oktobra ...

Ostanki zime v gorah

Da letošnja zima v gorah ni bila od muh, pričajo npr. poškodbe na cestah in poteh. Zadnji najbolj znani podori so se zgodili na Mangartski cesti, pa na znani planinski poti med Vrščem in Kriškimi podi (na sedlu Planja, pod Razorjem). Zakaj julija govorimo o zimi in njenih posledicah?

Izkušeni planinci vedo, da bo letos na planinskih poteh marsikje še avgusta možno zaslediti snežišča. Pri njihovem prečkanju bodite skrajno previdni, kajti zdrsi ni nedolžna stvar. Po poteh, ki potekajo po osojnih pobočjih, ni slabo s sabo imeti cepin. Bolje ga je nositi cel dan, kot da pride do izpostavljanja nevarnosti pri prečkanju kakšne zasnežene grape.

Želimo vam veliko čudovitih, nepozabnih vzponov. Naj bo poletež – kljub krizi – lepo!

Dimež

Jošt Zakrajšek srebrn na sredozemskih igrah v Mersinu

Od 20. do 30. junija so v Turčiji potekale že 17. sredozemske igre. Na regionalnem športnem tekmovanju v olimpijskih in neolimpijskih športnih panogah je nastopilo skupno 24 držav iz Evrope, Afrike in Azije in več kot tisoč športnikov. Slovenci smo na igrah v Mersinu osvojili 35 odličij, od tega kar 13 zlatih, in pristali na 7. mestu v skupni razvrstitvi držav. Najuspešnejši so bili Italijani s 186 osvojenimi odličji. Med dobitniki medalj je bil tudi Trzinec Jošt Zakrajšek. V disciplini kajak na mirnih vodah na 1000 metrov je kljub močni konkurenci osvo-

jil odlično drugo mesto in se okril s srebrom. Preiskusal se je tudi v šprintu na 200 metrov in v finalu osvojil 7. mesto, kar je dober rezultat, saj je njegova primarna disciplina 1000 metrov. Za Jošta so bile to prve sredozemske igre. Z osvojenim drugim mestom je dosegel največji uspeh ob prehodu v disciplino kajak na mirnih vodah pred štirimi leti in enega največjih uspehov v njegovi športni karieri. Čestitamo.

Iztok Plevelj

Šahisti na DP

Čeprav sem v članku minuli mesec že napovedal »dopustniški« šah, pa se je zgodilo nekaj, kar je ovrгло mojo napoved. Dan pred praznikom državnosti me je poklical kolega Igor Rojs in oba skupaj sva v naglici našla še dva klubska šahista. Tako smo sestavili štiričlansko ekipo (pridružila sta se nama še Miro Troha in Borut Bajec) in naslednji dan odpotovali v Maribor. Tam smo se udeležili kar dveh državnih prvenstev. Dopoldne je potekalo tisto v pospešenem šahu s tempom 10 min in dodatkom 5 s za potezo. Udeležba je bila, upoštevaje praznik, kar številna, saj je nastopilo dvajset ekip. Trzinci smo v sedmih kolih zabeležili dve zmagi in en neodločen izid, štirikrat pa smo morali nasprotnikom priznati premoč. Z osvojenimi 11,5 točkami smo zasedli šestnajsto mesto. Povsem zaslužen so z naskokom zmagali igralci prve ekipe ŽŠK Maribor, ki so z dvema vele mojstroma (Mihaljčičin in Škoberne) prevladovali nad tekmeci. Tudi zasedba v drugih moštvih je bila razmeroma močna, tako da z našo uvrstitvijo sploh nismo bili nezadovoljni.

Slabše smo se odrezali na popoldanskem prvenstvu v hitropoteznem šahu, saj nimamo dovolj izkušenj v »ekspresnem« tempu 3

minute ob dodatku dveh sekund za potezo. Ta turnir smo končali na repu razpredelnice, saj smo prehiteli le drugo ekipo Zagorja. Prvaki v hitropoteznem šahu so postali igralci ŠD Radenska Pomgrad.

Andrej Grum

Vozite previdno!

Na Kidričevi ulici v naselju Mlake smo opazili namestitev novega opozorilnega merilca hitrosti. Merilec vozila ne fotografira in v primeru previsoke hitrosti ne boste prejeli kazni za prekršek v cestnem prometu. Namen postavitve je osveščanje voznikov, da je omejitev hitrosti v naselju 30 km/h. Merilec je nameščen pred vstopom v rondo pri banki. Nekateri vozniki ne zmanjšajo hitrosti vožnje pred vstopom v rondo in preprosto sekajo ovinek, saj je možno nadaljevati pot po Mlakarjevi ulici brez pretiranega zaviranja, kjer pa je območje vrta. Bodimo pozorni na prometne znake in previdno ter srečno vožnjo.

IP

Obvestilo o neveljavnosti pogrešanih dokumentov

Dobro je vedeti, da na podlagi Zakona o osebni izkaznici in Zakona o potnih listinah **z dnem naznanitve pogrešitve, izgube ali tatvine potnega lista/osebne izkaznice, ki ste jo naznanili na upravni enoti, preneha veljavnost potnega lista/osebne izkaznice.** Podatki o ukradenih ali drugače odtujenih potnih listov/osebni izkaznic pa se vpišejo tudi v Schengenski informacijski sistem (SIS) kot iskani dokumenti.

Če potni list/osebno izkaznico najdete oziroma vam je vrnjena, je ponovno aktiviranje veljavnosti potnega lista/osebne izkaznice na upravni enoti mogoče samo do konca poslovnega časa tistega dne, ko je bil potni list/osebna izkaznica naznanjena kot pogrešana. V primeru, da ste odtujitev dokumenta naznanili policiji, morate o najdbi oziroma vrnitvi dokumenta obvestiti tudi policijo.

Če najdete dokument naslednji ali drugi dan, ponovno aktiviranje veljavnosti potnega lista/osebne izkaznice ni več mogoče, zato potni list/osebna izkaznica ohrani status neveljavne listine, **takšnega dokumenta pa ne smete več uporabljati za prehod državne meje, dokazovanje istovetnosti in državljanstva.**

Zaradi preprečitve morebitnih zlorab pogrešanih potnih listov/osebni izkaznic in zaradi uskladitve uradnih evidenc, kjer je dokument zabeležen kot iskani dokument, vas prosimo, da o najdbi dokumenta takoj obvestite katerokoli upravno enoto na območju Republike Slovenije, če pa se nahajate v tujini pa najbližje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jim dokument predložite v uničenje. S tem boste zagotovili, da se z uničenjem potnega lista/osebne izkaznice prepreči morebitna zloraba, in da se v evidenco o iskanih dokumentih vpiše, da je dokument najden.

Uničen (preluknjan) dokument vam bomo takoj tudi vrnil.

RS, Upravna enota Domžale

Čas žetve s srpom – mali srpan

Kako veličasten je mesec julij! Poln je barv najrazličnejšega cvetja, veter že boža vse bolj zlata žitna polja, na daljnih robovih obzorja že migotajo odsevi vročine ... Res se v tem času, kot pravi pregovor, »ob kresi dan povesei« in se začno spet vse bolj daljšati temni deli dneva, svetli pa so vse krajši, a za vse nas s tem mesecem šele prav nastopi pravo poletje, čas dopustov in počitnic. Prav zato je to za marsikoga najlepši čas v letu. Mi pa si pogledimo, po kom je ta mesec pravzaprav dobil ime.

Stari Rimljani so mesec julij poimenovali po velikem imperatorju Juliju Cezarju, ki se je rodil v tem mesecu. Veliki rimski vojskovodja pa se ni ukvarjal le z vojnami. Med drugim je dal prenoviti stari rimski koledar. Novi, julijanski koledar, je imel dvanaest mesecev in je v Evropi veljal več kot 1500 let.

Za našega kmeta pa je bilo to visoko poletje čas žetve s srpom, od tod ime meseca iz naše kulturne dediščine – mali srpan.

Poletje je čas počitnic in ležernega predajanja počitku na vrtu, a kljub temu želimo imeti urejen vrt in v bujen plašč cvetja odeto teraso ter hišo. Ob tem si nihče ne želi postati suženj zalivanja, negovanja in urejanja domišljenih zasaditev.

Po dolgi zimi, ki se letos kar ni hotela posloviti, smo se razveselili prvih cvetov in kar hlepeli po cvetočem razkošju številnih rastlin. Pomladansko bogastvo barv nas ne prevzame le na domačih gredicah, pač pa tudi v vrtnarijah in vrtnih centrih. V tem času nakupimo daleč največ okrasnih rastlin. Ker nas mnoge premamijo z bujnimi cvetovi, se nam rado zgodi, da je na vrtu preveč spomladanskih in premalo poleti cvetočih rastlin. Zato je mogoče prav, da si za drugo leto zapomnimo nasvete, kaj cveti poleti. Ameriški slamenik nas očara z veliko socvetja, gajlardije so malo nižja sorta v rdeči in rumeni kombinaciji, helenija se zaradi višje rasti lepo poda v ozadje in nas razveseljuje do jeseni, jetičniki so raznoliki - od nizkih do visokih, mehiški ožep bogato cveti od sredine poletja dalje, mačja meta pa poleg dolgega cvetenja lahko po kakšni vremenski nezgodi zacveti tudi še enkrat. Vse do jeseni pa cvetijo tudi gavre, lepe očke in čapljevec.

V tem času je v zelenjavnem vrtu vrhunec sezone. Da bi se izognili dodatnim težavam zaradi vročine, je dobro, če smo na takšne pridelovalne razmere čim bolj pripravljeni. Rešitve so skrite že v načrtu kolobarja za vsako gredo posebej. Po pravilu zgodnjih pridelkov zelenjave z vrtov lahko kmalu sledi setev ali sajenje naslednjih, poletnih kultur. In prav tu je zelo pomembno, da uporabimo vse znanje in se s premišljenimi zasaditvami prilagodimo danim razmeram. Po izkušnjah vemo, da nas poleti pri pridelavi pogosto pestijo različne neugodne vremenske pogoje. V zadnjih letih smo se večkrat srečali z zelo vročimi, a suhimi poletji. Temperature v tem obdobju pač ne prizanašajo, zato rastline potrebujejo zadostno količino vode.

Drzno in sveže – tako se v tej sezoni glasi vodilo zasaditev na balkonu in terasi. Trajnice in poletne rože, zelišča in mini sadje se spuščajo v nenavadna razmerja. Pustite se navdihniti in si drznite seči po poletni mešanici, ki pritegne nase vse poglede.

Danes veliko ljudi poleg denarja in časa pesti tudi prostorska stiska, tako imajo vse manj stika z zemljo in poživljajočim zelenjem. Vsem nam pa je vedno bolj pomembno, da nas pomirjajo in razveseljujejo naše lastne rastline v domačem okolju in vedno raje segamo tudi po doma pridelani zelenjavi ali vsaj zeliščih. Če imamo balkon ali atrij, si na njem lahko uredimo svoj zasebni zeleni kotiček za sprostitev in gojenje priljubljenih rastlin. Da bi zadregu z zelo omejenim prostorom kar najbolje rešili, je pomembno, da vrt zasadimo tudi v tretji razsežnosti – v višino. Pri tem si pomagamo s

policami, koriti, čebri, lonci, jušniki, visečimi košarami ali obešankami ... Vedno bolj priljubljene obešanke, ki nas popeljejo v čase avstro-ogrskih železniških postaj ali promenad, niso vabljive zgolj za vrtnarske romantike, ampak v njih vidijo svojo priložnost tudi vrtnarski praktiki. Pri slednjih moramo paziti, da naredimo dobro podlago iz mešanice šote in kakovostne vrtni prsti, da mesto ni preveč na prepihu, da ni ves dan izpostavljeno soncu in, seveda, da košare ne ovirajo prehoda. V poletni vročini se razen rednega zalivanja z visečimi košarami, podobno kot pri drugih zasaditvah, izognemo tudi odstranjevanju plevela. Če želimo, in to je seveda naša največja želja, da bodo košare videti lepe in da bodo rastline dobro uspevale, pa moramo pri zasaditvi paziti predvsem na to, da skupaj zasadimo rastline s podobnimi zahtevami. Veliko vrtnar ter zlasti dišavnic in zelišč, ki so duša dobre kuhinje, po eni strani s svojo lepoto in vonjem lahko tekmuje z okrasnimi rastlinami, po drugi strani pa so dodatki za kuho, zasajeni na balkonu, tako vedno pri roki. Poleg tega nam zelišča odganjajo tudi nadležne muhe in komarje. In še nekaj zanimivih kombinacij rastlin, po nasvetu strokovnjaka iz Kluba Gaia, ki so primerne za visečo košaro: nizek paradižnik z drobnjakom in visečo pelargonijo, solata z meto in okrasnim sladkim krompirjem in jagode z luštrekom in kurjo češnjico.

Za konec pa si oglejmo še, kaj nam pomeni zelena barva.

Ta barva je prevladujoča barva v naravi: v gozdovih, parkih, na zelenjavnem in okrasnem vrtu. Navezanost na zeleno je opaziti tudi v naši ljubezni do trat, travnik je prvo igrišče in prvi stik z naravo. Oko po daljšem opazovanju zelene barve poišče njeno komplementarno barvo – rdečo. Zato sta barvi tudi tako učinkoviti v paru: roženkravt in rdeč nagelj.

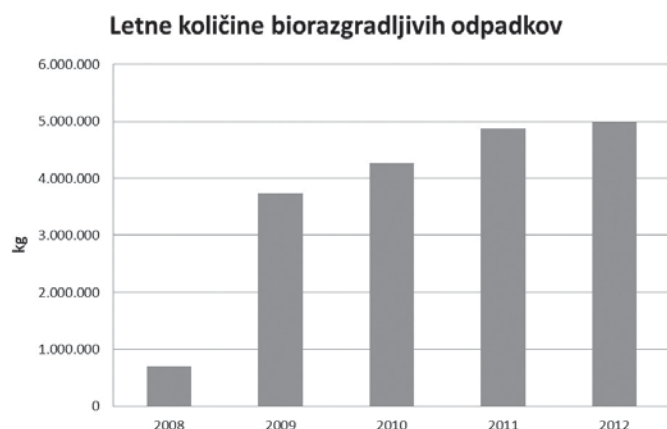
Dunja Špendal

Več zbranih biološko razgradljivih odpadkov pomeni manj odloženih ostalih odpadkov

PRODNIK

Ločevanje odpadkov na izvoru je dejavnik, ki v veliki meri vpliva na količino zbranih odpadkov v določenem obdobju. Skladno z zakonodajo je ločevanje odpadne embalaže, papirja, stekla, biološko razgradljivih odpadkov in ostalih odpadkov obvezno. Posebej pa se zbirajo še nevarni oziroma posebni in kosovni odpadki. Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadkom na območju celotne Slovenije zapoveduje obvezno ločeno zbiranje biološko razgradljivih odpadkov, kar pomeni, da je prepovedano mešanje kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstva in zelenega vrtnega odpada z drugimi komunalnimi odpadki. Ločevanje biološko razgradljivih odpadkov je na območju občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče urejeno v sistem zbiranja v rjavih zabojnikih, del uporabnikov, predvsem tistih na bolj ruralnem območju, pa ima ločevanje in odlaganje biološko razgradljivih odpadkov urejeno kot kompostiranje v hišnem kompostniku.

Rezultati zbiranja biološko razgradljivih odpadkov

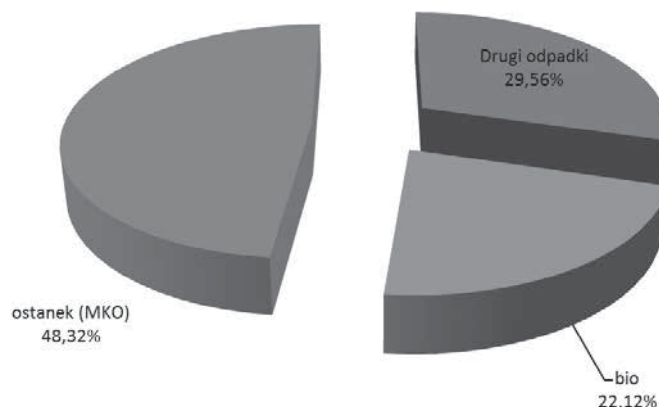

Začetek zbiranja biološko razgradljivih odpadkov sega v leto 2008. Iz grafa je razvidno, da se količina zbranih tovrstnih odpadkov iz leta v leto večja, kar je posledica učinkovitejšega ločevanja na izvoru in večje ozaveščenosti uporabnikov. Leta 2008 je bilo skupno zbranih 700.000 kg te vrste odpadkov, leta 2012 pa nekaj več kot 5.000 ton. Povečanje zbranih biološko razgradljivih odpadkov je bilo od leta 2009 do 2012 34 %, kar kaže na uspešno doseganje ciljev.

Struktura odpadkov, zbranih v letu 2012

Graf prikazuje uspešnost ločevanja biorazgradljivih odpadkov v preteklem letu. Uspešno ločevanje biološko razgradljivih odpadkov, ki so težji od ostalih zbranih vrst, v končnem rezultatu pomeni, da se na ta način najhitreje zmanjšuje količina ostanka odpadkov, ki je odpeljana v predelavo in odlaganje. Med zbranimi biološko razgradljivimi odpadki, prikazanimi v grafu, so vključeni tudi bioodpadki (vrtni odrez), ki jih uporabniki, ki so vključeni v zbiranje tovrstnih odpadkov, lahko pripeljejo v Cen-

Struktura odpadkov 2012

ter za ravnanje z odpadki Dob kadar koli v letu, po ustaljenem urniku.

Med skupino »drugi odpadki« sodiijo naslednje vrste odpadkov: papir (6,55 %), steklo (3,11 %), embalaža (9,18 %), železo in pločevina (0,34 %), lesni odpadki (4,02 %), gume (0,47 %), odpadna elektronska in električna oprema (0,14 %), sveče (0,21 %), gradbeni odpadki (4,49 %) ter salonitna kritina (1,07 %), ki skupaj predstavljajo 29,56 % delež vseh odpadkov.

Minimalne zahteve za pravilno hišno kompostiranje

Na območjih, kjer ni predvidenih rjavih posod za zbiranje biološko razgradljivih odpadkov, je potrebno te odpadke zbirati v kompostniku. Ta mora ustrezati vsem določbam uredbe in Pravilnika o zbiranju in odvozu komunalnih odpadkov. Kompostni kup, ki ga postavimo na vrt ali v njegovo neposredno bližino v senci ali polsenci, mora biti v stiku z zemljo, stranice, ki ga obdajajo, pa morajo dopuščati zraku, da kroži v notranjosti kompostnika. V kolikor odlagate v kompostnik tudi biološko razgradljive kuhinjske odpadke, mora imeti le-ta tudi pokrov. V primeru, da imate možnost rjavega zaboja in kompostnika, vam svetujemo, da odpadke, kot so meso, kosti in drugi prehranski izdelki odlagate v zabojnik in se s tem izognete nevarnostim, kot so živalski obiskovalci kompostnega kupa ali neprijeten vonj.

Urniki zbiranja biološko razgradljivih odpadkov

Odvozi rjavih zabojnikov se v poletnem času izvajajo enkrat tedensko, v zimskem terminu pa na štirinajst dni. Glavni namen ločenega zbiranja biološko razgradljivih odpadkov je zagotoviti najprimernejše in najučinkovitejše nadaljnje ravnanje s tovrstnimi odpadki, zato so vsi ločeno zbrani biološko razgradljivi odpadki ustrezno predani družbam za ravnanje s tovrstnimi odpadki, nato pa predelani v kompostarni.

Urnike odvozov odpadkov v vašem kraju in druge informacije o pravilnem ravnanju z biološko razgradljivimi odpadki lahko najdete na naši spletni strani www.jkp-prodник.si.

Lea Bernot, Javno komunalno podjetje Prodник

Skrajni čas za dopust!

Eni smuk na morje, drugi pa – žal je vse več slednjih – noge v lavor pred ali pa kar na domačem pragu! Vreme, ki se je letos kisalo na Florijanovem sejmu, je bilo precej bolj prijazno do gasilcev na njihovi junijski veselici. Lahko bi rekli, da se je njihov zavetnik odrekel lepemu vremenu prav na ta račun. Podobnega zavetnika bi potreboval še kdo na sončni strani Alp in malo manj sončni strani Ongra. Vse manj je takih, ki se žrtvujejo za druge, in čedalje več tistih, ki se žrtvujejo le zase oziroma kot poje naš malo starejši gorenjski rojak »če smo si zares odkrit, vsak skrbi za svojo rit!« Junijsko dogajanje v Trzinu je bilo kar pestro, po svoje ga je zabelila tudi nenavadna vročina zadnji teden šole. A ker se nobena juha ne poje tako vroča, kot se skuha, je bil – na srečo, in to (zaenkrat) – le lažni preplah za vroče poletje. Zadnji teden se je vreme spet vrnilo na stare tirnice, za kar je poskrbel tudi trzinski folklorni festival.

Trzinci pa še vedno čakamo na kakšno letošnjo bolj konkretno odprtje česa »komunalno« novega ali vsaj prenovljene starine. Tako se menda mlekomat edino pri nas še ne splača. Tokratni prispevek pišem med bohinjskimi gorami, kjer ga tudi že imajo. Si pa nas je dobro privoščil najboljši sosed, ki je nameste celostne prenove oziroma gradnje svoje trgovine poskrbel le za »kozmetične« popravke le te. Saj veste, par novih polic, nekaj hladilnikov, zamenjava lokacije izdelkov (ko se ravno navadimo na star razpored ...), in to je to! O novi in sodobni trgovini, stara ima še vedno salonitno streho (kot še kar nekaj trzinskih stavb, pa o tem več kdaj prihodnjič), pa ne duha ne sluha. Očitno so tudi naši velmožje in minister Gregor zadovoljni, da je vse po starem. Morda pa pride oni s kijem in mesarico prihodnje leto, ko bodo lokalne volitve in bo spet aktualna tudi cestna povezava med Mlakami in cono. Če so švicarski železničarji preluknjali več kot 50 kilometrov Alp, ni hudič, da se ne bomo tudi Trzinci prebili skozi tistih nekaj sto metrov goščave, ki loči vogal Kidričeve od Kalcerja ...

A pustimo raje trzinsko goščo, v kateri je vse manj invazivk (vse pohvale za to tudi pripadnikom Slovenske vojske), pri miru in se raje osredinimo na vreme v letošnjem najsvetlejšem mesecu – juniju. Povprečna temperatura je povsod preseгла dolgoletno povprečje, tudi v naših koncih je bil presežek med 1 in 2 °C. Sončne urice so bile prav tako radodarne, v našem delu Ljubljanske kotline za okrog četrtno več od dolgoletnega povprečja. Mesec se je začel s hladnim vremenom, nato se je povprečna dnevna temperatura hitro dvignila nad dolgoletno povprečje. Prvi vročinski val letošnjega poletja se je začel sredi junija in zaključil ob začetku zadnje junijske deкаде oziroma desetdnevja. Zadnji teden pa je bil opazno hladnejši kot običajno, kar so opazili in občutili vsi

Kresničevje, morda najbolj značilno junijsko cvetje, ki krasí naše gozdne robove, »ob kresi, ko se dan obesi«. Pa ga še najdemo tudi na robu trzinskih gozdov? (Foto: T. M.)

tisti, ki se podajo na morje takoj po zaključku šolskega leta. Z Jadrana so prihajale novice o tem, da se je šlo ob tistem času hitreje iz vode kot v njo, burja in tramontana pa sta se izmenjale trudili, da so se dvigale na morskó gladino vedno nove in hladnejše plasti morske vode. Zadnji dnevi naše južne sosedice izven EU so bili vremensko res pestri, z njenim vstopom v evropsko družčino pa spet vse po starem. Na primer sezonski dvig parkirnine in podobne prakse Balkanskega polotoka, s katerimi pa bodo morali zdaj prenehati. Zaman boste iskali tudi obvestilne table s slovenskim besedilo, a to je že druga zgodba ...

Precej manj od dolgoletnega povprečja je bilo padavin, po prvih podatkih okrog šest desetín, kar pa ni nič hudega, saj smo imeli v letošnjih prvih petih mesecih več kot dovolj moče. Še malce domžalske vremenske statistike, saj sosedov vremenar vestno skrbi zanjo. Največ padavin – imeli smo sicer 13 padavinskih dni – kar 34 mm, je bilo izmerjenih v nedeljo, 9. 6., sicer so padle v sobotni nevihti, in ta je zadostovala za skoraj polovico mesečne količine. Sedem dni je bilo nevihtnih, štirje pa z meglo (ja, zdaj nam jo prodajajo tudi poleti ...). Če povzamemo, junij se je začel s precej spremenljivim vremenom in pogostimi padavinami. Sredi meseca smo imeli hud vročinski val, na koncu pa spet nekaj več nestabilnosti. Splošna ocena je, da tudi junija še ne moremo biti v celoti zadovoljni z letošnjim vremenom. Če vam kaj ni všeč, pa se pritožite na sončno upravo. Mi pa že zdaj z gotovostjo napovedujemo, da se bo od zdaj naprej prav vsak dan proti večeru postopoma in malce prej (s)temnilo vse do nižín. In če še niste bili na dopustu, je zdaj zadnji čas, da se nanj odpravite. Morda je zadnji, ki si ga boste lahko privoščili ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine junija 2013 (v mm oz. l/m ²)	Izbrani zanimivi vremenski podatki za junij 2013: Potek povprečne temperature zraka junija v letih 1951–2013 in povprečje 1961–1990
Vrhnika	62	
Radomlje	63	
Brezje pri Trziču	68	
Trzin	72	
Letališče Brnik	76	
Moste pri Komendi	77	
Domžale	89	
Ljubljana Bežigrad	105	
Grosuplje	115	

Preglednica: Padavine in izbrani zanimivi vremenski podatki maja 2013 na širšem območju Ljubljanske kotline (Vir: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Prazno je dvorišče,
oko zaman te išče.
Ni več tvojega smehljava,
le delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

ob smrti

Janeza Trojanška
iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znan-
cem, ki ste nam ob njegovi smrti stali ob strani, izrekli besede sočutja
in tolažbe, podarili sveče, cvetje ali sveto mašo ter našega očeta po-
spremili k večnemu počitku. Hvala župniku g. Bogdanu Dolencu za

lepo opravljeno sveto mašo in pogrebni obred, PSV Vrbančič, PGD Trzin, pevcem, trobentaču, osebju
intervencijske službe ZD Domžale in vsem tistim, ki vas nismo posebej imenovali, pa ste nam kakorkoli
pomagali ali stali ob strani. Še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

V SPOMIN

Mnogo prerano se je poslovil

MARJAN BREZOVNIK

iz Trzina, vendar stalno bivajoč v Avstraliji.

Vsi njegovi: mama in sestri z družinama

Trženje oglasnega prostora

041 617 927

 grafex agencija | tiskarna

13. EVROPSKA KONFERENCA »EPILEPSIJA IN DRUŽBA« bo v Ljubljani od 28. do 30. avgusta 2013.

Konferenca je namenjena ljudem z epilepsijo in njihovim družinam, kot tudi tistim, ki delajo na področju epilepsije.

Predstavljene bodo **novosti** s področja zdravljenja epilepsije, povezane s kognitivnimi disfunkcijami v zvezi z epilepsijo in psihosocialnimi posledicami, ki izhajajo iz motnje možganov in seveda rešitve.

Predvsem bo to srečanje namenjeno lažšanju komunikacije in izmenjavi idej med ljudmi z epilepsijo ter strokovnjaki. Program vključuje jutranja in popoldanska predavanja in možnosti za razpravo.

Prijave na konferenco na spletni strani: <http://www.epilepsyandsociety.org>

KDO JE PA TEBE TAKO IZKLESAL?

VAŠ NOVI OSEBNI TRENER

MODRA ŠTEVILKA
080 12 10
www.medex.si

medex
od 1954

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

N **NEPREMICNINE.NET**

95% vseh iskalcev nepremičnin obišče portal Nepremicnine.net

280.000 različnih obiskovalcev mesečno

več kot 40.000 nepremičnin, zbranih na enem mestu

4.000 oglaševalcev

**OBLIKE OGLAŠEVANJA
NA STRANI NEPREMICNINE.net**

- grafični oglas 728 × 90 točk in 160 × 600 točk na vseh straneh
- grafični oglas 200 × 150 točk na vseh straneh
- grafični oglas 468 × 80 točk med izpisi oglasov

**TUKAJ
JE
LAHKO
VAŠ
OGLAS**